

„Látá, hogy jó”

Milyen kellemetlen látvány, hogy a kurzor az üres, fehér háttér előtt pislog sürgetően, mint egy türelmetlen ügyintéző az üvegfal mögött, amikor a következő (mert mindig van még egy) hivatalos dokumentumot kéri el. Hiába nézünk farkasszemet - én egy dühöngő bika tekintetét álló matador bátorságával, ő laposakat pislogva számonkérően -, de előbbre mintha tapodtat sem jutnánk. - De mégis mit? - kérdezném panaszosan, ha nem tudnám magamtól is: divatos szabású, fazonra formázott betűkkel kellene elárasztani ezt az üres dokumentumot, hogy a végletekig tisztelt olvasóközönség jól fésült, snájdig mondatokat szemlélhessen ezeken a hasábokon.

AHOGY VISSZAGONDOLOK AZ ELMŰLT HÓNAPOKRA, A TÁBLÁZATOKBÓL, TELEFONCSÖRGÉSEKBŐL ÉS -PITTYEGÉSEKBŐL EGY SZÍNES-SZAGOS, MÉGIS MEGFOGHATATLAN GÉPEZET ÁLL ÖSSZE,

amely egy kiténtetett pillanatban beindult, majd lassacskán zakatolni kezdett, végül pedig célba is ért, mint egy hosszú sorban álló tisztos polgár az ügyfélfogadó ablak előtt. Dolgoztam ezen, esküszöm - mentegetőzők ismét. A kurzor már nem is fanciesali bürokrataként pislog vissza, hanem egy látszólag 120-140 kilót nyomó, barna (a tövénél ősz) hajú tanító néni módjára méreget (vajon

ezúttal megcsináltam-e rendesen a házi feladatokat, vagy megint a kutya ette meg?).

Sem a kutya, sem a fene nem ette meg az egészet - bátorodok fel -, mert íme, láthatják: több mondaton is túl vagyok. Kihúzom hát magam, a tartásom gerinces (de a gerincem, őszintén szólva, enyhén görbe), és heves fejcsóválással elhessentem a szigorú, rám szegeződő tekintetek rémképét. Pötyögök tovább, mintha sínen lennék; elkiabálni ugyan nem akarom, ám a tisztelt olvasó is láthatja, hogy egyik karakter követi a másikat, és a szavakból mondatok, a mondatokból pedig némi meglegedés kerekedik. Egyes-egyedül a jövőbe tekintek:

HADD JÖJJÖN CSAK EGYIK ELŐADÁS A MÁSIK UTÁN, ÉRTÉKELJE IS ŐKET, AKINEK ELÉG TUDÁSA ÉS MERSZE VAN HOZZÁ!

Ezúton jelezném, hogy az események sebes folyásának utat engedek, vigyen csak az ár, amerre neki tetszik. De aggodalomra semmi ok! Ott még nem tartok, hogy igények nélküli uszadékfa módjára lebegjek a felszínen. Vannak vágyaim (több is, de csak ezt az egyet merem elmondani): látnám, hogy mindez (értsd: előadások, zsűrizések, az ún. Találkozó) egyszerűen jó.

Hernyák Zsóka

Egy volt elnök visszaemlékezései

Interjú Palatinus Aranka helytörténésszel, a Muzslai Petőfi Sándor MME volt elnökével

Bizonyára a muzslyaiak közül kevesen tudják, hogy Palatinus Aranka is volt a muzslyai művelődési egyesület vezetője, két mandátumban elnökösködött. Ez a 70-es évek végén történt, és akkor kellett megírni az egyesület alapszabályzatát.

Hogyan emlékszik azokra az időkre? Hogyan működött az egyesület?

- Akkor még nagyon fiatal voltam, és úgy is mondhatnám, hogy bedobtak a mély vízbe, mert a „kulcs” szerint a nőket is mindenhol be kellett vonni a társadalmi-politikai életbe. A szervezetek a küldöttrendszer alapján működtek, és akkor kellett hivatalosan is regisztrálni a belügyi osztályon. Tehát az egyesületnek volt közgyűlése és végrehajtó tanácsa. Jómagam két mandátumon át a közgyűlés elnöke voltam, Sövényházi Feri bácsi pedig a végrehajtó bizottság elnöke. Mindenhova együtt mentünk intézkedni, mert abban az időszakban bővítették a művelődési egyesület otthonát: az előtte lévő részt és az emeletet is, mivel a meglévő épület már kicsinek bizonyult a tevékenységekhez, és akkorra több alosztály is működött. Abban az időben kicsit félttem is, hogy minden a szabályok szerint menjen: intézni kellett a számlákat, biztosítani, hogy mindenre legyen fedezet. Ez persze idegességgel járt, de nagyon jó munkatársak vettek körül bennünket. A végrehajtó bizottság tizenhat tagból állt. Ahogy most átnéztük a névsort, közülük már csak egy Lackó nevű fiatalember és én vagyunk az élők között.

Talán elmondható, hogy a kezdetekkor és még hosszú ideig a színészgárda volt a legaktívabb, de az egyesületnek táncsoportja és zenei szakosztálya is működött. Járták a falvakat, és úgynevezett csereelőadásokat is tartottak.

- A muzslyai telepések tizennyolc helységről érkeztek, és mi például kapcsolatot tartottunk a szajániakkal, de sok más település műkedvelőivel is. A csereelőadások lényege az volt, hogy amikor eljöttek hozzánk vendégszerepelni, mi megvendégtük őket, és ugyanígy volt akkor, amikor mi mentünk: nem kértünk útiköltséget, semmiféle térítést. Már az én elnökségem idején részt vettünk az Ittabéi Téli Találkozókon, a tóbaiak is látogattak bennünket, és a környező helységekkal is nagyon szép együttműködést ápoltunk. Így például a városi Petőfivel is szoros kapcsolatunk volt: a vezetőséggel is, illetve a színészeink közül is többen szerepeltek náluk. Felléptek városi szereplők, sőt rendezők is érkeztek hozzánk. Szabadkáról is jöttek rendezők, hogy segítsék a munkát.

ANNAK IDEJÉN NÁLUNK VOLT HELYI JÁRULÉK, AMELYBŐL A MŰVELŐDÉSI ÉLETET TÁMOGATTÁK, ÉS ENNEK KÖSZÖNHETŐEN TUDTUK MEGVALÓSÍTANI AZ OTTHONUNK FELÚJÍTÁSÁT ÉS BŐVÍTÉSÉT.

Emellett a nagybecskereki Művelődési Érdeklődőközösség is pénzügyileg hozzájárult az adaptáláshoz, az emeleti rész és az épület előtti terület kiépítéséhez. Természetesen mindig szükség volt bizonyos beltéri javításokra, például leesett vakolat pótlására, vagy a fűtés megoldására, mert akkoriban nem volt a központi fűtés, a házmeister hatalmas kályhákban tüzelt. Abban az időben bevezettük, hogy zenés, kabaré-előadásokkal tájolóunk. Minibusszal mentünk, amelyet rendszerint a Naftagas vállalat biztosított, hiszen sok falubeli dolgozott ott, és ők ezzel támogatták a művelődés terjesztését. A helyi közösség a pótadóból és a helyi járulékból fedezte az égőanyag költségeit. A színészek eleinte a saját ruhájukban léptek fel, de később, amikor javultak az anyagi lehetőségek, anyagot vettünk, és a színdarabokhoz megfelelő ruhákat varrattatunk. Balázs János rendezésében vittük kabaréműsorainkat vendégszereplésekre, én vállaltam a bemondó szerepét.

A zenekar tagjai is velünk jöttek, mert élő zene kíséerte a fellépéseket: Rice Józsi, Pakai Tibi, Lakatos Dezső, nem is tudnám felsorolni mindegyik énekesünket, az állandó dobosunk pedig Tóth Árpai volt. Még Fülöp Gyurka is fellépett, aki akkoriban a helyi közösség tífkára volt. Emlékszem, a kedvenc nótája a *Szombat este pénzt teszek a zsebembe* című dal volt. Nagyon aktív volt a vigadalmi bizottság is, amelynek Fiser Pisti volt az elnöke. Ők mérték az italt a Petőfiben, és az italmérésből is csordult-csepent az egyesületnek. Természetesen sok bál is volt, amelyeken felelevenítettük a hagyományos szórakozást. A citerazenekar Szilasi Miska bácsi vezetésével működött, Muzslya pedig már a telepítés idején híres volt a citerásairól és a tamburásairól. A faluban akkoriban sok kocsmá volt: Bodri kocsmája, Tavaszi kocsmá, Klószai kocsmá, Bálint kocsmá, Kósa Gyula bácsi kocsmája.

KÖRÜLBELÜL 30 KOCSMA VOLT.

Kezdetben főleg a citerások muzsikáltak ott, később a tamburások, a régi zenekarok. Érdekes, hogy délutánonként voltak a házi bálók, gyerekbálók, amelyeken a citerások muzsikáltak. Majdnem minden házban volt citera, és nemcsak a férfiak muzsikáltak, hanem az asszonyok is.

Mindig is gazdag művelődési élet volt a faluban, és mindig voltak, akik pártját fogták és vitték tovább a hagyományokat. Talán soha nem pangott a művelődési élet...

- Ilyen biztosan nem volt. Napjainkban is több mint huszonnégy szervezet működik Muzslyán. Régen is ezeknek a szervezeteknek a tagjai voltak a művelődési élet hordozói. Például a Nők Klubjának éveken keresztül volt külön asszonykórusa. Szívvel-lélekkel járult hozzá mindenki a művelődési élethez, éltette, majd adta tovább a hagyományokat.

Helytörténészként sok munkát készített a művelődési élet kapcsán? A legrégebbi időkben rendszerint az önkéntes tűzoltóságból nőttek ki a különféle egyesületek. Mint egy gyűjtőpont, ott összefutott minden ember, és onnan indult a szervezetek megalakulása.

- Elmondhatom, hogy a telepítéstől kezdve, az 1890-es évek vége felé már léptek fel énekcsoportok, mert a kezdetekben azok voltak a legaktívabbak. Érdekes, hogy még nem is létezett művelődési otthon, de a tűzoltóság berkein belül már igen gazdag művelődési élet folyt. A tűzoltótestület keretein belül működött a színészcsoport, a Műkedvelő Ifjúság, amelyek zenés, kabarés esteket rendeztek. Később a Műkedvelő Munkásmozgalom, illetve a gazdakör keretein belül is volt színjátszó egyesület, és ezek a csoportok is szépen együttműködtek. A nemes versengés motiválta őket, nem irigység: mindenki a falu hírnevét szerette volna öregbíteni. A régi időkben a kocsmákban folytak a próbák. Ott gyakorolták be a szindarabokat, úgyhogy lehet azt mondani, hogy az első bánáti

Gyöngyösbokrétá 1936-ban Muzslyán került megrendezésre. Akkoriban több szabadtéri előadás is volt, például a *János vitéz*, a *Mézeskalács* mesejáték és a *Sárga csikó*.

AZ ELŐADÁSOKHOZ ÖTLETESEN OLDOTTÁK MEG A SZÍNPADTECHNIKÁT: A JÁNOS VITÉZ SZEREPLŐI ÉLŐ BIRKÁKAT ÉS BÁRÁNYOKAT TERELGETTEK A SZÍNPADON.

A *Sárga csikó*ban pedig a csikóslegény csikót vezetett a szabadtéri színpadon. Az ácsmezterek és az asztalosmezterek összefogtak a színpad megépítésében, a kocsmatulajdonosok függönyökkel, a jövedelmük egy részével járultak hozzá a kultúra fejlesztéséhez.

Milyen szép is lehetett akkor az élet...

- Nagyon! Tényleg nemesen versengtek egymás között. Sokan közreműködtek; egy előadásban huszonöt színész volt, de mellettük volt a jelmeztervező, a függönyhúzó, a vendégfogadó, a sűgők, a színpadkészítők, továbbá a varrónők, akik a ruhákat varrták.

Természetesen mindez ma is megtalálható, és sok ember munkáját dicséri egy-egy darab, ám valljuk be, régen mégiscsak másként volt minden... Mi az ami „elveszett” az évek során? Ezen érdemes elgondolkodni - vagy mégsem?

Kónya-Kovács Otília

Az első telepesektől a műkedvelők otthonáig

Visszatekintés Muzslya művelődési életére

A muzslyai művelődési élet gazdag, színes és példaértékű. A színjátszó mozgalomnak ebben a közösségben mélyre nyúlnak a gyökerei. A műkedvelő elődök úgy tartották, hogy a hagyományok szorgos gyűjtése az, ami elteti és ápolja a kultúrát. A ma kifejtett munka a jövő nemzedékei számára már kulturális hagyománnyá válik. A színpadi szereplők amellet, hogy másokat szórakoztatnak, önmagukra is reflektálnak, a színjátszás pedig számukra is lelki táplálékul szolgál.

A MUZSLYAIK FELLÉPNEK FERENC FERDINÁND ELŐTT

Muzslya számtalan rendezvénynek, színjátszó csoportnak, kiállításnak, irodalmi tábornak és seregszemlének adott, illetve ad otthont, amelyek résztvevőit mindig tisztelettel, az otthon melegét nyújtók őszinteségével várta, illetve várja.

A környező települések között Felsőmuzslya/Muzslya a fiatalabbak közé tartozik. Első telepeseik önkéntesen 1890-ben telepedtek le ezen a helyen. Tizennyolc magyarlakta faluból települtek át.

A 420 MAGYAR AJKÚ CSALÁD A JOBB MEGÉLHETÉS REMÉNYÉBEN JÖTT.

Kabaré-est Muzslyán. A gornjamuzslyai önkéntes tűzoltótestület folyó hó 13-án, a Schmidt-féle vendéglőben jól sikerült kabaré-estélyt rendezett. Színre került a „Sztrájkol a gólya” című háromfelvonásos vígjáték, amelynek szereplői: Kószó István, László Anna, Riff Jolán, Obori Ignác, Sipos István, Simon Ferenc, Hadobás Piri, Sötét György és Gera Sándor tehetségük és tudásuk legjavát szolgáltatták és sokszor fakasztották derűre pompás játékkal a szép számú közönséget. A „Kvitt” című egyfelvonásosban Riff Jolán, Gera Irénke, Sötét György és Obori Ignác aratott megérdemelt nagy sikert. Jól illett be a gazdag műsorba a „Násztehén” című vígjáték, amelyben Hadobás Piri, Sötét György, Varga György és Gera Sándor csillogtatta kivételes tehetségét. A műsor végeztével egy tréfás álarcos zenekar vonult be a terembe, amelynek Obori Ignác, Gera Sándor és Simon Ferenc voltak a tagjai. Az est tiszta jövedelmét a tűzoltótestület egyenruha beszerzésére fordítják.

Torontál, 1927. március 16.

Különböző településekről jöttek, különböző szokásokkal és gondolatvilággal. Szorgalmasak, jó munkások voltak, és kedvelték a szórakozást. A kezdetek kezdetén társas összejöveteleket szerveztek, amelyeken bemutatták magukkal hozott hagyományait, és összefogással közösen tovább éltették. Ezek az összejövetelek hamarosan kulturális rendezvényekké alakultak. Abban az időben nem létezett külön művelődési otthon, de találékonyságuknak köszönhetően mindent megoldottak. Virágzott a kulturális élet.

A faluelsőplébánosa, *Shóka Ignác* (1897-től 1943-ig, haláláig) kemény ember hírében állt, hiszen Szegeden börtönlelkész volt. Szívvel-lélekkel ápolta a magyar hagyományt és a műkedvelést.

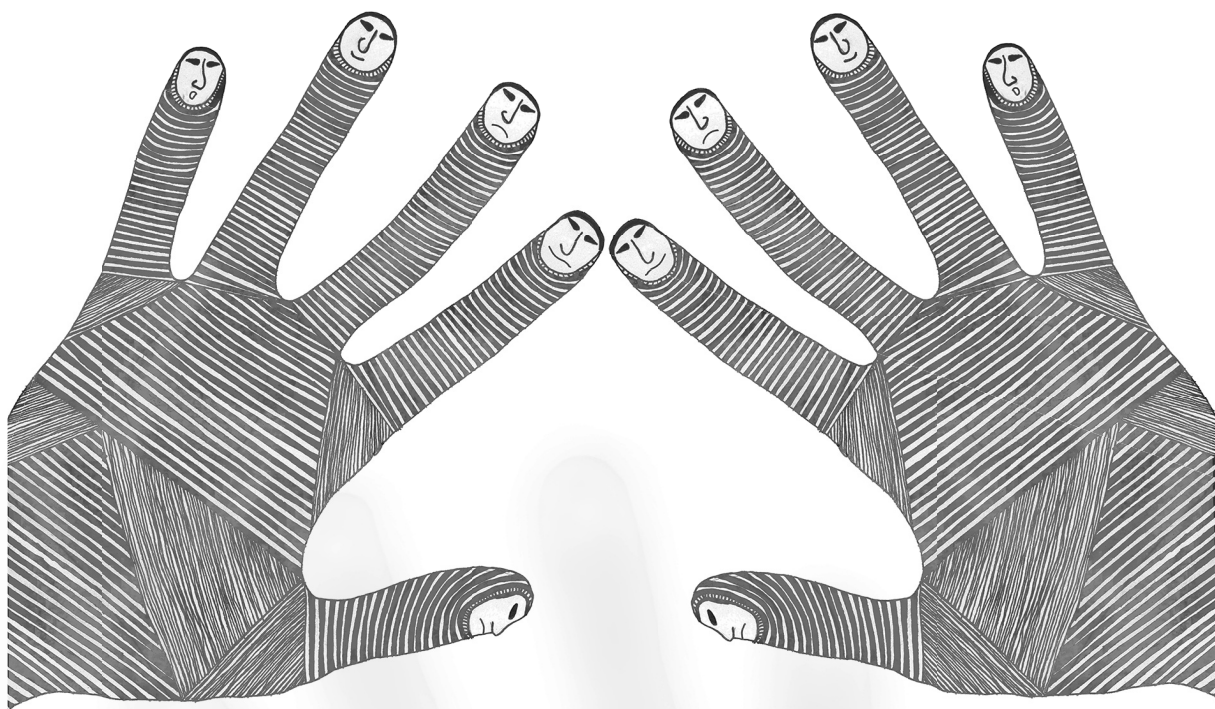
ÖSSZEFOGOTT PAP, KÁNTOR, TANÍTÓ ÉS EGY-EGY RENDEZVÉNYBE, MEGMOZDULÁSBA BEVONTÁK A FALU APRAJÁT-NAGYJÁT.

A rátermettek egyesületeket (önkéntes tűzoltótestület, gazdakör, hitelszövetkezet), valamint dalárdát, tánc-csoportot és színjátszó gárdákat alakítottak ki - különböző korosztályok számára. Több citera- és tamburazeneke is alakult. Ferenc Ferdinánd trónörökös 1899. november 7-én a szomszédos Écskán három napig tartózkodott. A népünnepélyen táncaikkal, szokásaikkal bemutatkoztak a bolgárok, románok, németek és a felsőmuzslyai magyarok. A szőlőskerteken keresztül a citerásokat, tamburásokat, táncosokat és az énekeseket maga a plébános vezette. Nótaszóval haladtak, miközben kurjongattak. A fellépők nagy sikert arattak, elismerésben és dicséretben részesültek.

A KÉT VILÁGHÁBORÚ KÖZÖTT IS VIRÁGZOTT A MŰVELŐDÉSI ÉLET

Erről a Torontál újság gyakran írt; íme néhány idézet: 1927. március 16-a - „KABARÉ-EST Muzslyán. A gornjamuzslyai Önkéntes Tűzoltó Testület, folyó hó 13-án a Schmidt-féle vendéglőben jól sikerült Kabaré-estet rendezett. Színre került Sztrájkol a gólya című háromfelvonásos vígjáték, amelynek szereplői (...) tehetségük és tudásuk legjavát szolgáltatták, és sokszor fakasztották derűre pompás játékkal a szép számú közönséget.” A *Kvitt* című egyfelvonásos előadásban a szereplők megérdemelt nagy sikert arattak, és a *Násztehén* című vígjátékban megcsillogtatták kivételes tehetségüket. Az estek bevételét jótékonyági célokra, mint pl. a tűzoltóknak egyenruhák, a színjátszóknak kellékek beszerzésére fordították.

Kabaré-előadás a *Muszka vőlegény*, valamint kacagtató vígjáték a *Parasztfurfang*. Gyakran az előadások végén a tűzoltózenekar szereplése adott méltó befejezést. Az előadások befejeztével reggelig tartó táncmulatság következett.

1927. június 11-én a Schmidt vendéglő színpadán a *Mág-nás Miska* című operettet, szintén az ÖTT műkedvelő gárdája adta elő. Úrnapján pedig Torontáltordán adták elő ezt az operettet.

„Bokréta - a jugoszlávai műkedvelők almanachja”, a jugoszlávai magyarság két évtizedes belső, lelki és szellemi életének megörökítője.

**MINDAZOKNAK ÁLLÍT EMLÉKET, AKIK
1919-TŐL 1940-IG ÖNZETLENÜL ÉS FÁRAD-
HATATLANUL DOLGOZTAK A JUGOSZLÁVIAI
MAGYARSÁG SZELLEMI ÉS LELKI FELEMEL-
KEDÉSÉÉRT.**

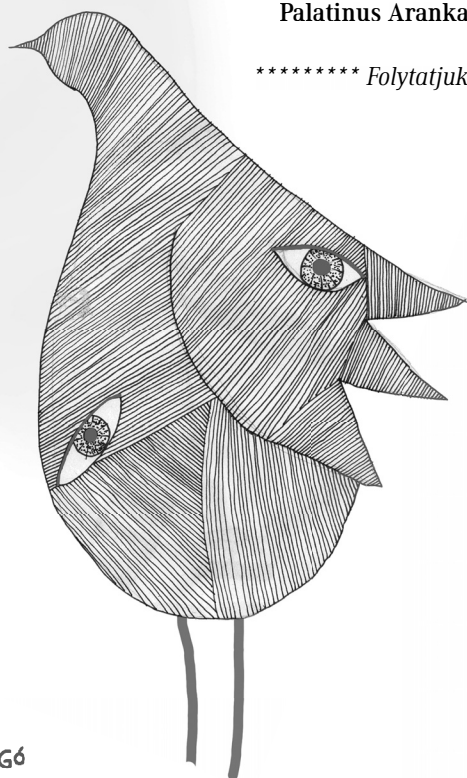
A létező egyesületekről, a műkedvelőkről, kultúránk vezetőiről és népi életünk önzetlen munkásairól olvashatunk, akik időt nem kímélve szellemi életünk oltárán, a maguk örömeire, mások tanítására és szórakoztatására áldozták energiájukat. Édes anyanyelvünk zengését viték át egyik nemzedékről a másikra, és tanultak azért, hogy másokat is taníthassanak. A színre került darabok lelke sokszor oly földszagú volt, mint a friss szántás. A színdarabok gondolataiból és gondoljaiból alföldi kenyérillat áradt. A Bokrétában név szerint megörökítették mindazokat a muzslyaiakat is, akik abban a két évtizedben a színpadokon felléptek, az egyesületek élén álltak,

és közreműködtek a magyar kultúra ápolásában és fejlesztésében. Rászolgáltak arra, hogy nevüket az utókor számára megőrizze. A műkedvelés számos egyesület megalakulásának gerincét adta. Az előadások jövedelme tette lehetővé az egyesületek fennmaradását, és a műkedvelők játéka révén jutottak saját otthonhoz.

Felsőmuzslyán a Bokrétában leírt időszakban a *Műkedvelő Ifjúság*, az *ÖTT, a gazdakör*, a *Munkás Műkedvelők* és a *Tanuló Ifjúság* műkedvelő gárdái bemutatott előadásaikkal nemes versengésben álltak egymással, és öregbítték a falu hírnevét. A Tavasz-féle kocsmába a művészeltek és a dalárda tagjai jártak. Színdarabokat tanultak, valamint fellépésekre készültek.

Palatinus Aranka

***** Folytatjuk

Egységben az erő

Interjú a Cnesa színjátszó és versszakosztályának rendezőjével, Ábrahám Grétával, valamint két tagjával, Leopold Katával és Varga Mírával

A Cnesa színjátszó és versszakosztályának tagjai egy örökzöld klasszikussal álltak a nézők elé. Molnár Ferenc *A Pál utcai fiúk* regényét dolgozták fel, színpadra pedig Pásztor Dániel, a csoport rendezőasszisztense alkalmazta. A szereplők játékában megmutatkozik a csoport összetartó ereje és a kitartás próbatétele. Leopold Kata két éve, Varga Míra pedig lassan öt éve játszik a társulatban.

Ábrahám Gréta, a Cnesa színjátszó és versszakosztályának csoportvezetője, rendezője, tulajdonképpen a mindenese. Elmondta, hogy maga a csapat 2022-ben indult egy szavalószakkörrel. Később felvetődött, hogy szeretnének-e színjátszással is foglalkozni, és mindannyian nagy lelkesedéssel vágtak bele.

- Eddig négy előadást hoztunk létre.

A LEGNAGYOBB SIKERÜNK, HOGY TAVALY PONT ILYENKOR LÉPTÜNK FEL A NEMZETI SZÍNHÁZBAN A DIÁKÉVEK DRÁMÁI CÍMŰ ELŐADÁSSAL.

A mostani *A játék ára* című előadásunkat *A Pál utcai fiúk* című mű ihlette. A darabválasztás úgy történt, hogy rengeteget beszélgettünk arról, mi a mai fiatalok érdeklődési köre. Melyek azok a motívumok, amelyek mentén el tudnak indulni, mit szeretnének kipróbálni. Számos drámát elolvastunk, és közös szavazás után *A Pál utcai fiúkra* esett a választás. Most tizenhárman vagyunk, többségében lányok. A regény szereplői csak fiúk, viszont én már a lelegejétől sem gondoltam, hogy ez akadály lenne, hiszen mindenkinek megtaláltuk a hozzá legközelebb álló karaktert, amelyet a legkönnyebben el tud játszani. El akarunk kerülni a bajszragasztást.

Leopold Kata és Varga Míra a színdarabban fiúként jelennek meg - Nemeček Ernő és Áts Feri szerepében. Arról, hogy hogyan sikerült lányként megvalósítani a karaktereket, az alábbiakat nyilatkozták:

- Igazából az első dolog, amit megbeszéltünk a próbákon, az volt, hogy semmiképpen sem szeretnénk a szereplőket a nemük alapján meghatározni. A címen sem akartunk változtatni, hogy Pál utcai lányok legyen. Inkább maradtunk az eredetnél, lányos külsővel, fiúszerepben, megtartva a karakterek személyiségét.

A karakterekkel való azonosulás nehézségeiről elmondták, hogy a jellemekből indultak ki.

- A karakterek személyiségét próbáltuk megragadni, hogy milyenek a szereplők. Nem mondanám nehéz feladatnak, főleg azért, mert Nemeček jelleme feminin.

Emiatt nekem talán egy kicsit könnyebb volt - jelentette ki Leopold Kata.

A próbák lefolyásáról, valamint a társulat korosztályi összetételéről is beszéltek:

- Lassan egy éve próbálunk. Sokan nem tudtak minden próbán jelen lenni, így gyakran nem teljes létszámmal találkoztunk. A csapatban vannak felsősök, de középiskolások is.

Hogyan esett erre a darabra a választás?

- Közös döntés volt. Az előző előadásunkat Kosztolányi Dezső művéből készítettük, és ez vezetett minket ebbe az irányba.

MOST VALAMI KOMOLYABBAT SZERETTÜNK VOLNA, EGY KÖVETKEZŐ LÉPCSŐFOKRA LÉPNI.

A darab két színésznője vetélytárs, a valóságban pedig barátnök. Nehéz volt a színpadon megjeleníteni a köztetek lévő viszályt?

- A takarásban tudunk úgy beszélgetni, mint most, de amikor a színpadon vagyunk, akkor csak a szerepre gondolunk. Könnyen el tudjuk választani a kettőt.

Mák Andrea

Mosoly a deszkákon, nevetés az arcokon

Újra indul a bakterház

Színpadra lépett a szilági Mosoly Amatőr Színjátszó Csoport Rideg Sándor klasszikusának folytatásával, a Kéri Ferenc által jegyzett *Meghalsz, Banya!* című darabbal, hogy megnevetessék a közönséget. Bár a próbafolyamatot a határokön átívelő tanulmányok és a mindennapi elfoglaltságok is nehezítették, a társulat tagjai - a rendezőtől a „félénk” bakteren át a háttérben kuncogó Julcsáig - készen állnak arra, hogy igazi komédiát varázsoljanak a színpadra. Kulisszatítkokról, karakterkeresésről és a zenei aláfestésről beszélgettünk a bemutató előtt a szereplőkkel.

- Az első rész sikere bátorított minket arra, hogy a másodikat is színpadra vigyük - számolt be **Francia Gyólai Klára** rendező. Mint mondta, most egészen más szereposztásban kerül a dráma a színpadra.

- Az első részben még én játszottam, a másodikat már rendezhettem. Egyébként is nagyon szeretjük a vigjátékokat, és szerintem illik is a társulatunkhoz ez a műfaj. Sajnos az idén csak egy felvonásban tudtunk gondolkodni, hiszen a próbákat nehéz volt összehozni - majdnem minden fellépőnk tanuló, és van, aki más településen, van, aki külföldön tanul - mesélte nekünk a rendező. Hozzátette, hogy ennek ellenére elég nagy „cirkuszt” fognak csinálni a színpadon a színészek.

- Reméljük, sikerül megidézni a színpadon a mindennapi élet humoros oldalát egy parasztháznál, és szurkolunk az összes többi társulatnak is - fejezte gondolatait.

Julcsát, a lányát óvó fiatalasszonyt alakítja **Rizsányi Réka**, aki már régebb óta a társulat tagja, s mint mondta, már nagyon kicsi kora óta színészkedik. Julcsa karakterében az anyai ösztönnel tudott leginkább azonosulni, bár még nincs gyermeke.

— PARASZT SEM VAGYOK, GYERMEKEM, FÉRJEM SINC, AKIRE NAGYON MÉRGES LEHETNÉK, ÚGYHOGY NEM VOLT EGYSZERŰ RÁTALÁLNI ERRE A KARAKTERRE,

viszont az biztos, hogy ez a nő egy törődő lélek, és én is annak tartom magam. Ha majd én is anyuka leszek,

ugyanúgy gondját fogom viselni a lányomnak, mint Julcsa - osztotta meg velünk tapasztalatait Réka. Amikor a produkcióról kérdeztük, bevallotta: ő a színpad mögött rengeteget szokott kuncogni a színpadon történeteken.

Francia Fábián a bakter ebben az előadásban. Elmondása szerint ez félénk - legalábbis félénken és ügyetlenül udvarló - karakter.

- Én is hasonló vagyok, ha a nőkről van szó, ezért ezt annyira nem kellett megjátszanom.

ANYÓSAM NINCS, AKI MEGKESERITENÉ AZ ÉLETEMET, DE SOKAT KÉRDEZTEM OLYANOKTÓL, AKIKNEK VAN

- főleg azoktól, akiknek megkeseríti a mindennapjaikat az anyós. Így tudtam megalapozni a karaktert - számolt be tapasztalatairól Fábián.

Surján Csongor nem színész a színpadon, ő zenéjével színesíti a darabot.

- Mi később, már akkor csatlakoztunk a próbafolyamathoz, amikor a színpadi játék összeállt. A rendezővel való egyeztetés után kiválasztottuk a nótákat, és begyakoroltuk őket - magyarázta Csongor, amikor a munkáról kérdeztük. Kiemelte, a próbák rendkívül jó hangulatban teltek.

- A színészekkel ellentétben - szerencsére - mi sokszor megengedhettük magunknak, hogy pihenőket tartsunk - mondta a zenész.

Rapos Emma

Sógornókból sosem elég

A szenttamási Liliomfi Színház Csoport Michel Tremblay *Sógornók* című vígjátékát hozta el a szemlére. Még a bepakolás előtti kávé közben sikerült elcsípnem Tóth Dániel rendezőt és Robotka Angélát, aki az előadásban a főszereplő Germanie-t játssza.

Robotka Angéla számára óriási kihívás volt eljátszani ezt a szerepet, hiszen egy összetett figuráról van szó.

„Nem gondoltam, hogy ekkora kihívás lesz számomra Germanie. A szerepben sok a váltás, a karakterem van, amikor túlzottan örül, van, amikor túlzottan mérges, emiatt kérdéses volt számomra, meg tudom-e ezt jól csinálni. Birkózok vele, de a rendező, **Tóth Dániel** sokat segített. Ha többet várt tőlem, akkor letről csak felszólt, hogy »még-még«, ha pedig eltúloztam, jelezte, hogy vegyek vissza, így mindig éreztem, merre kell mennem. Jó volt együtt dolgozni” - mesélte. Rövidebb kihagyás után Angéla bevállalta, hogy ismét színpadra áll.

„Azért döntöttem így, hogy visszacsaljuk azokat a fiatalokat, akik régebben itt színészkedtek nálunk, mert szeretnénk fenntartani a csoportot. A Sógornóknak tíz szereplője van, ebből hárman vagyunk középkorosztály, a többiek mind fiatalok. Szóval sikerült a terv, aminek nagyon örülünk, és remélem, hogy jövőre már rájuk hagyhatjuk a csoportot, ugyanis nekem, aki az egyesületet is vezetem, kezd sok lenni.

TIZENHAT ÉVESEN KEZDTEM AZ AMATŐR SZÍNHÁZSÁGOT, NAGYON SOK ELŐADÁSBAN JÁTSZOTTAM, KISEBB KIHAGYÁSOKKAL. PROFI RENDEZŐK IS DOLGOZTAK VELÜNK, PÉLDÁUL BARÁCZIUS ZOLTÁN, FISCHER KÁROLY ÉS KOVÁCS FRIGYES. DANIT IS IMÁDJUK,

és remélem, hogy a sok elfoglaltsága mellett a jövőben is velünk marad” - mondja Angéla.

A *Sógornók* című szöveget a rendező választotta, aki amikor meghallotta, mennyi nővel kell dolgoznia, akkor azonnal ez ugrott be neki.

„Anno láttam a *Sógornókat* a Szabadkai Népszínházban, már akkor érdekes történetnek találtam, amelynek megvannak az emberi fájdalmai, és a humorfaktor is ott van benne, úgyhogy ideálisnak találtam. A próbák során próbáltam olyan elemekkel működtetni a színészeket, amelyeket más rendezőktől tanultam, akikkel én magam dolgoztam.

MEGPRÓBÁLTAM NEM A SZÍNÉSzt TERELNI EGY MEGADOTT KARAKTER FELÉ, HANEM HAGYNI, HOGY A SZÍNÉSZ TALÁLJA MEG A KARAKTERT, AMELYET MEGFORMÁL.

Természetesen a dráma ezt leszűkíti, azért nem lehet merőben eltérő attól, ami meg van írva, de adtam teret nekik, hogy fejlődjenek valahová, és nem egy megadott cél felé tereltem őket” - meséli a munkafolyamatról.

A szenttamási csapat előnye - Dani szerint -, hogy nyitottak és nagyon tehetséges emberek vannak közöttük.

„Mindenki szereti ezt csinálni, így a motivációval sem volt gond. Ha néha fáradtak is voltak, mert nyilván munka után tudunk próbálni, akkor is összetartotta őket a közösség érzete, ezáltal mindig családias hangulat uralkodott a próbákon. Pozitív közeg, ahol jó lenni. Én szeretem a színházat, s ez a szeretet az amatőrök felé is kiterjed, ráadásul én is így kezdtem, ezért afféle kiindulópontnak gondolom ezt a közeget.

SZERETNÉK EMBEREKET SZÍNHÁZRA NEVELNI, EMELLETT AZ AMATŐR SZÍNHÁZNAK MEGVAN EGY OLYAN SZABADSÁGA, AMELYET A PROFI KÖZEG NEM ENGED MEG. RÁADÁSUL VALAHOGY SOKKAL NAGYOBB TERET ADNAK A SZÓRAKOZÁSNAK IS, MAGA A PRÓBA EGY SZABADABB LÉGKÖRBE ZAJLIK”

- osztotta meg velünk.

Dani a Temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színház társulatát erősíti, az Újvidéki Színházban is játszik, és egy monodrámája is van. Mégsem tűnik fáradtnak.

„Soha nem érzem azt, hogy a színházcsinálás energiát venne el tőlem. Amikor Temesvárról Szenttamásra indulok, és azt gondolom, hosszú lesz a nap, amint elkezdjük a próbát, azonnal feltöltődöm.”

Szerda Zsófi

Dögös harmincas

Már három évtizede áldozunk az amatőr színjátszás hordozható oltárán

Stílszerűek voltunk, és a jeles alkalomból kifolyólag azok is maradunk. A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozójának rögzös-hosszú múltjából szemezgettünk, és huszonkilenc jellegzetes, emblematikus mondattal emlékezünk meg az elmúlt három évtizedről. Az első Találkozót 1996-ban tartották meg Csantavéren. Mennyi, de mennyi víz folyt le azóta a Dunán/Tiszán (a választás az olvasóra bízva).

“

„Mert a képlet nagyon egyszerű.
Csak csinálni kell azt, ami számunkra kedves.”

(Gondi Martina, Sűgő, 2009. április 3.)

”

“

„...legszívesebben így köszönteném a találkozó résztvevőit: Isten hozott benneteket, csepürágók! Csakhogy a csepürágó szónak, ami egyébként oly kedves írói szívemnek, van egy olyan méltatlan felhangja is, hogy a szó hallatán a Bácsgyulafalvára sereglő színészek, rendezők, háttéremberek között máris kezdődne a fészkelődés, harákolás, talán még ki is fütyülnének felemás köszöntőmmel egyetemben, így csak annyit mondok: Isten hozott benneteket, színpadok szerelmesei, a magyar nyelv szeretői!”

(Fekete J. József,
Magyar Szó,
2008. április 7.)

”

“

„Bár a pillanat művészete mulékony, egyszeri és megismételhetetlen, de az akkor és ott átélt pillanatot csoda.”

(Ágoston Pribilla Valéria nyilatkozata,
Hét Nap, 2010. március 31.)

”

“

„A zsűrit idézve »mindannyiunknak vannak szellemei, akik megsegítenek minket ebben a költőietlen korban«.”

(GM, Magyar Szó, 2011. április 7.)

”

KI SÚGJA MEG A 30.-AT?

Fentebb már említettük, hogy ez a 30. év, de mindössze 29 mondatunk van. Értitek, ugye? Egynek vagyunk híján mindössze. De hiába nélkülözünk, kéregetni nem fogunk, helyette inkább nagyszabású versenyt hirdetünk, amelynek keretében bárki elküldheti a jubileumi Találkozó tételmondatát.

Az öltözőben hallottátok?

Az előtérben tolongva?

A nézőtérén suttozta valaki?

Esetleg a színpadon hangzott el?

**Szkenneljétek,
pötyögjétek,
ide küldjétek:**

A szemléhez kötődő, tartalmas és/vagy ötletes szólás-mondásokat péntek (április 17.) délig várjuk.

Szombaton a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszás Facebook-oldalán indul a szavazás.

A beküldöttek közül vajon melyik lesz a XXX. Találkozó kulcsmondata?

Ma a Találkozó színpadán

Pihentetők és szűkszavúak

Néhány éves kihagyás után zümmögve landolnak a Találkozón a szabadkai Fabulások. Reméljük, nem csípnek, vagy ha mégis, az nem fog nagyon viszketni, fájni. Ha már az ilyen-olyan bántalmakról esik szó: a Mosolycsalók már a nevükkel is rekeszizomkörnyéki összehúzóásokat ígérnek. A zombori csapat tavalyi díszköre után az idén kisebb létszámmal, de továbbra is lőt-fut. Mifüzetnének ehhez hozzá? Lám csak!

Népkör Magyar Művelődési Központ,
Szabadka

Fabula Rasa Színjátszó Grund

A Fabula Rasa Színjátszó Grund 2008 óta működik a Népkör Magyar Művelődési Központ keretein belül. Tagjai szabadkai és környékbeli általános és középiskolások, akik a foglalkozásokon elsajátítják az alapvető színházi ismereteket. A színjátszó csoport célja, hogy közösséget hozzon létre a fiatalok számára, felkeltse a színház világa iránti érdeklődést, valamint előadásokat mutasson be. Előadásait nemcsak házon belül, hanem a környező településeken is játsszák.

A legifjabb generáció 2008 végén verbuválódott össze Greguss Zalán és Ralbovszki Csaba vezetésével.

Budinčević Krisztián és Nyári Ákos - korábbi tagok - 2020-ban vették át a színjátszó csoport vezetését.

A társulat eddigi díjai a Találkozón:

2016 - A zsűri Szántó Róbert-díjjal tüntette ki Bodnár Lonettát, a *Cyber Cyrano* című előadás szereplőjét a legszébb színpadi beszédért.

2016 - Garay Béla-díjat érdemelt ki a csoport a közöösség-teremtő tevékenységéért.

2019 - A zsűri Bambach Róbert-díjjal jutalmazta az egyesületet a *Semmi* című produkció színpadra állításáért. A produkció rendezői: G. Erdélyi Hermina és Greguss Zalán.

Fabula Rasa Színjátszó Grund bemutatja:

Tasnádi István: *Rovarok* (120')

Musical (trash-revü)

Rendező: Budinčević Krisztián és Nyári Ákos

Koreográfus: Magyar Zsófia

Látványterv: Šalamon Luna

Korrekpetitor: Mezei Sára Csenge

Stúdió: Dienes Ákos

Szereplők:

Bolha - Szekula Brigitta

Bögöly - Pletikoszi Dita

Szúnyoglány - Domorád Dóra

Atka - Magyar Mária

Tetű - Sziráki Alex

Tiszavirág - Hajagos Lara

Don Gó - Pósa Dominik

Döglég - Kókai Dávid

Szúnyogcsődör, Büdösbogár - Magyar Mária Alex

Hernyó - Simić Deniel

Temetőbogár - Papp Terézia

Mutáns - Bódi Léna

Csótány, Ganéjtúró - Mészáros Martin

Tetűné - Miskolci Némedi Kira

Tücsökhanga - Magyar Mária Nicoll

Főhanga - Csernik Medárd

Könyvmoly - Király Réka

Könyvmoly - Szabó Hanga Dávid

Könyvmoly - Roštyák Áron

Narrátor - Csernik Árpád

Topolya Község Művelődési Háza,

Fosszilis Mosolycsalók

Középiskolások színjátszó csoportunk, amely a művelődési ház keretein belül működik, immár harmadik éve dolgozik folyamatosan. Két lelkes fiatal csatlakozott hozzánk kiegészítőnek, és szerves részévé váltak a produkcióinknak. Két éve nagy sikerrel hoztuk létre *A kopasz énekesnő* című ellenszínművet, amellyel a szemlén elnyertük a Bambach Róbert-díjat, emellett színészi díjakat is kaptunk. A KSZFFV-n ugyanezen évben szintén színészi alakításokért részesültünk elismerésben. Vendégszerepeltünk Békéscsabán és a Kosztolányi Dezső Színházban is. A fiatalabb színjátszó csoport előadásainak is szerves részei vagyunk: a tavalyi *A dzsungel könyve* zenés játékban is szerepeltünk nagy sikerrel. A tíz előadás mindegyike telt házas

volt, pótszékekkel, a Találkozó-ról pedig két színészi díjjal térünk haza. Többen az Újvidéki Művészeti Akadémia színész szakára készülünk, ezért is fontos számunkra a humor, hiszen az egyik legkomolyabb dolog a világon. Feladatunknak tartjuk, hogy a fiatalabb generációkkal is megszeressük a színház világát, ezért aktívan kivesszük a részünket az ő próbáikon is.

A társulat eddigi díjai a Találkozózn:

2024 - A zsűri a legjobb új formákat kereső produkcióért járó Bambach Róbert-díjjal tüntette ki a társulatot Eugène Ionesco *A kopsz énekesnő*

című ellenszínművének színpadra állításáért. Az előadás rendezője Jankovics Andrea.

2024 - A zsűri a legjobb női főszereplőnek járó Ferenczi Ibolya-díjat Kovács Nemes Katának ítélte oda az *A kopsz énekesnő* című előadásban nyújtott kiváló alakításáért, Kovátsné szerepének megformálásáért.

2024 - A zsűri a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház különdíját - vendégszínházi lehetőséget - a Fossilis Mosolycsalók társulatának adományozta *A kopsz énekesnő* című ellenszínművének színpadra állításáért.

2025 - A zsűri a legjobb női epizód szerepért járó Magyar Piri-díjat Kovács Nemes Katának ítélte oda a *Tótek* című előadásban Ágika szerepének megformálásáért, valamint *A dzsungel könyve* című előadásában nyújtott alakításáért.

Fossilis Mosolycsalók bemutatja:

Roald Dahl: *Áldozati báránycomb* (40')
Elbeszélés

Rendező: Jankovics Andrea

Szereplők:

Narrátor - Bába Kristóf, Hajvert Zalán
Mary - Tomik Eszter
Patrick - Mák Dorottya
Jack Noonan - Benei Rebeka
O'Malley - Ularik Emese

12 éven aluliaknak nem ajánlott

A Magyar Polgári Kaszinó színjátszó szakcsoportja, Zombor

A Magyar Polgári Kaszinóban 2024 elején megalakult egy lelkes színjátszó szakkör, amely már az első összejövetel alkalmával megmutatta közösségformáló erejét. A kezdeti találkozásokat hamar felváltotta az aktív munka, és rövid időn belül

elkezdődött a *Maratonfutók díszköre* című fekete vígjáték próbafolyamata. A csoport ezzel az előadással részt vett a tavalyi szemlén is, amelyen értékes tapasztalatokkal gazdagodott. A szakkör az indulásakor kilenc taggal működött, ám az idő múlásával a létszám csökkent: egy társuktól fájó búcsút kellett venniük, mások pedig tanulmányi kötelezettségeik miatt nem tudták folytatni a munkát. Ennek ellenére a megmaradt tagok kitartása és elhivatottsága új lendületet adott a közös alkotásnak. A jövőre nézve a csoport célja, hogy tovább erősítse jelenlétét a helyi kulturális életben, és újabb előadásokkal örvendeztesse meg a közönséget.

A társulat eddigi díjai a Találkozózn:

2025 - A zsűri közösségteremtő tevékenységéért Garay Béla-díjat adományozott a zombori Magyar Polgári Kaszinó színjátszó szakcsoportjának.

A Magyar Polgári Kaszinó színjátszó szakcsoportja bemutatja:

Békés Pál: *A Félőlény* (70')
Mesés játék

Rendező: Ralbovszki Csaba

Zene: Juhász Rafael

Technikai munkatárs: Szabó Zsolt, Szladek Vince

Díszlet: Rezicska Károly

Jelmeztervező: Galac Ódri Beáta

Szereplők:

Félőlény - Juhász Emma
Rakonc - Bujisity Teodóra
Porhany - Rezicska Károly
Csupánc - Galac Ódri Beáta
Csatang - Juhász Rafael
Irodaszörny - Szladek László
Nagy Tökély - Szabó Árpád
Belső Kongó - Rezicska Károly
Lidérc - Galac Ódri Beáta

Ez a grund csodákra képes

A Cnesa Oktatási és Művelődési Intézmény színjátszó és versszakosztályának zsűrizése

Virág Kiss Anita kolléganő köszöntötte a magyarkanizsai csapatot, és miközben átadta a nekik szánt csomagot, megjegyezte, hogy a Cnesa színeiben az idén először vannak a szemlén, bár az előző években különböző háttérintézményekkel már vettek részt a Találkozóán. Bátorította a színészeket, hogy vegyenek részt a MAdT-táborban Zentán, ugyanis aki a szemlén részt vesz, annak a szervezők biztosítanak egy helyet a táborba, díjmentesen.

Az első zsűritagunk is csatlakozott Anitához: buzdította és biztatta a csoportot, hogy vegyenek részt a nyári táborban, mert az egyik legfontosabb amatőr színészképző tábor itt, Vajdaságban, lassan már húsz éve, és sokat lehet ott tanulni - mondta **Oláh Tamás**. Kanizsaiként neki különösen sokat számít, hogy ilyen nagy csapatot össze tudott szedni a vezető, **Ábrahám Gréta**. Szinte magáénak érez minden kanizsai kezdeményezést, és nagyon örült, hogy a városukból ilyen sokan léptek színpadra. Kiemelte, nagyon jó, hogy itt vannak a fesztiválon, és fontos, hogy más előadásokat is megnézzenek.

Tamás a szervezők felé jelezte, hogy jelentkezéskor a csapatoknak meg kell adni a készülő darab műfaját. A felsorolásban, amelyből választhat a rendező vagy aki éppen bejelenti a társulatot, szerepel a dráma is, ám valójában a dráma nem műfaj, hanem műnem. Erre figyelni fogunk a következő évtől.

Megemlítette, hogy a tegnapi napon is néztünk egy Molnár Ferenc-darabot, *Az ibolyát*, most pedig *A Pál utcai fiúkat*. Kiemelte, hogy a mai darab is egy örületes vállalás volt - ahogy a tegnapi előadás is -, de nem ugyanabból az okból. Tamás elgondolkodva mondta, hogy nem tudja, hogyan lehet hozzányúlni ehhez a szöveghez úgy, hogy a mai fiatalokról szóljon. Olyan absztrakt fogalmakon alapszik, mint a becsület és bajtársiasság, amelyek a fiatalok életében is nagyon fontosak. Ha ilyen szöveget választunk, érdemes bátrabban hozzányúlni - jegyezte meg. Többet lássunk abból, hogy maguk a szereplők mit gondolnak erről, akár bátorságról vagy a becsületről. Oláh Tamás szerint Molnár regénye egy poros darab. Feltette a gyerekeknek a kérdést, hogy szerették-e a regényt, olvasták-e. Tamást meglepte, hogy a fiatalok nagyon szerették. Többen ki is fejtették a véleményüket. Volt, aki azt mondta, hogy pont azért, mert régies, nem olyan, mint a mostani jelenkor, érdekes visszatekinteni

a múltba. Az egyik kisfiú kijelentette, hogy nagyon izgalmas, kúsznak-másznak a Fűvészkertben. Akadt olyan is, aki azonosulni tudott a karakterével. A szerepválasztásnál is szempont volt az, hogy olyan szerepet kapjanak, amellyel már az olvasáskor tudtak azonosulni - jegyezte meg a rendező. Tamás következő kérdése az volt, hogy a lányok fiúkat játszanak-e vagy lányokat? Határozott válasz érkezett a gyerekektől: fiúkat, de inkább a karaktereket próbálták erősíteni. Nagyon fontos, hogy hogyan kezdődik el egy előadás - jegyezte meg Tamás -, sokat számítanak az első energiák a színpadon. Sokszor történt meg az előadás alatt, hogy ezek az energiák a színészek között maradtak. Az előadás elején izgalmas volt a suttogás, az egymással való beszélgetés a tanár háta mögött, de sajnos nagyon halk volt, és a közönség távolabbi része nem hallott belőle semmit. Ezt egy kis gyakorlással ki lehet küszöbölni. Nagyon sok energiát vesz el az, hogy a teret átrendezzék a szereplők. A furdetés jelenetét el lehetne játszani máshogyan is, ezzel áthidalni a tereprendezeit. Hosszúak ezek az átállások, és semmilyen funkciójuk nincs. A tárgyagnak, amelyeket a színpadra beviszünk, funkciójuk van - szögezte le Tamás -, de sajnos itt a tárgyagnak nem volt funkciójuk. A koreográfia esetében szerencsésebb lenne, ha valamilyen módon épülne; nem szabad kiesni a szerepből, nem szerencsés nevetni közben. Szép megoldás volt a végén Nemeček (**Leopold Kata**) halála, szépen volt megcsinálva - taglalta a zsűritag.

A CSOPORTBAN OTT VAN AZ A MAG, AMELYET ÉRDEMES KIBONTANI, ÉS ÉRDEMES SOKAT DOLGOZNI EZZEL AZ ANYAGGAL, MERT TI EBBEN HISZTEK.

Körmöci Petronella folytatta a zsűrizést, gratulált a csapatnak, és kiemelte, hogy szívmengető ennyi fiatal együtt látni. Megjegyezte, hogy valójában

MINDEN SZÖVEG POROS, MÉG A KORTÁRS IS, EGÉSZEN ADDIG A PILLANATIG, MÍG SZÍNÉSZKÉNT NEM TALÁLJUK MEG MAGUNKBAN EZT A HELYZETET.

Konkrét példával támasztotta alá ezt a kijelentését: a darab elején, mikor az iskolában ülnek - milyen az, amikor kimegy a tanár? Az egy teljesen más helyzet, mint amikor bent van. Nem tudjuk, hogy milyen volt

abban az időben, mikor kiment a tanár, de azt biztosan tudjuk, hogy örültek neki a gyerekek, ahogy most is. Ezeket magatokból tudjátok előhozni, hiszen ti is jártok iskolába, és biztosan volt már ilyen helyzet. Ez azért lesz érdekes, mert mindenki máshogy reagál: valaki elkezd beszélni, valaki nevetni, míg más ugyanúgy olvasa a könyvet. Ugyanez a helyzet annál a jelenetnél is, amikor ellopják a zászlót. Ahányan vagytok, mindenki máshogy reagál rá: valaki dühös lesz, valaki szomorú, valaki nevet. A kellékháználra Nella is kitért, és egyetértett azzal, amit Tamás mondott. El kell gondolkodni azon, hogy mi az, amit valóságosan, realista módon akarunk ábrázolni, és mi az, amit nem.

A SZÍNPADON IGAZÁBÓL NEM LEHET SAKKOZNI ÉS KÁRTYÁZNI, MERT AZ TOVÁBB TART – EZ A REALISTA IDŐ –, ÉS AZT A NÉZŐ NEM TÚRI EL, TÚL HOSSZÚ.

Nella kiemelte, hogy neki tetszett a természetes beszédre való törekvés, csak ennek van egy veszélye: ha túlságosan bennreked a színpadon, akkor ez nem jön át az úgynevezett negyedik falon.

AZ LENNE A JÓ, HA BELERAKNÁTOK EZT A HATALMAS FÁJDALMAT, A NEHÉZ MUNKÁT, DE KÖZBEN JÁTÉKNAK FOGNÁTOK FEL, MERT A SZÍNHÁZNAK EZ A LÉNYEGE.

László Sándor azzal kezdte a mondanóját, hogy a gyerekek boldogan, csillogó szemmel jöttek be a terembe, de így, a zsűrizés végére egyre szomorúbbnak, riadtabbnak és kétségbeesettebbnek látta őket. László Sándor egyáltalán nem értett egyet Oláh Tamással a „poros darab” kapcsán. Nagyon örült annak, hogy a gyerekek boldogan olvasták a művet, és részletesen elmondták, hogy miért is tetszett nekik. Ez is bizonyította, hogy nem tud poros lenni a bajtársiasság és a szerelem:

„MINDEGY, MILYEN ÉVET ÍRUNK, A SZERELEM AZ SZERELEM”.

Az volt a szép ebben az egészben, hogy egy ilyen generáció bele mert vágni egy ilyen történetbe a vezetőjével, amely tele van érzelmekkel, szabályokkal - mondta. Olyan dolgokkal foglalkoztak ebben a darabban, amelyekkel ma már egyre kevesebbet foglalkoznak a fiatalok. A harmadik zsűritag is megjegyezte, hogy ne a díszlet legyen a lényeg, hanem a színészek: jöjjenek ki, hogy látszódnak. Nemecek karakterét is megdicsérte, hogy szépen

játszott, tele van energiával és lendülettel. Pont az a szép benne, hogy ő a legkisebb, leggyengébb, legvéznaabb, mégis neki van a legtöbb energiája, mert hisz valamiben, gondol valamit valamiről. A végére egy jótanácsot is adott a színjátszónak, mert a darab végén nem sikerült a fénybe állnia: a reflektorfényt mindig megérzi az arcán, és amíg azt nem érzi, addig ne álljon meg. Azt tanácsolta a csoportnak, hogy fogják egymás kezét, és együtt haladjanak előre.

Góli Kornélia szólott még a társulathoz a zsűrizés végén. Szerinte a varázsszó a csapat. Mivel színházról van szó és *A Pál utcai fiúkról*: hogyan lehet megvédeni a grundot? Hogyan lehet együtt dolgozni? *„Tudjuk, hogy a mai fiatalok rengeteg mindenre járnak: táncra, karatéra, zenedébe, de mindig legyen ott a fejetekben, hogy ez, amivel foglalkoztok, ez a színház, és a színházban való munka a grund!”*

EZ A GRUND CSAK AKKOR MŰKÖDIK, HA CSAPAT VAGYTOK, HA MINDENKI AKARJA, HOGY MŰKÖDJÖN.”

László Sándor egy saját tapasztalattal zárta a beszélgetést. Elmesélte, ha a világ legrosszabb napja is van, fáj a feje és minden baja van, de ha felmegy a színpadra, akkor ez mind elmúlik. Ez a grund csodákra képes, csak ránk van szüksége.

Kocsis Tímea

Nincs jól megírva, mégis megnyeri a rokonszenvet

A szilágyi Mosoly Amatőr Színjátszó Csoport előadásának zsűrizése

Jönnek, elfoglalják a színpadot és levesznek a lábunkról egy pillanat alatt az élő zenéjükkel - hát ezek a nyugat-bácskaiak... Ma épp Szilágyi volt a tettes. Nézzük hát, milyen észrevételeket kaptak a zsűritől.

Az értékelést László Sándor kezdte: „Jó ezt a Baktert mindig újra látni - akár az eredetit, akár egy új verzióját, folytatását.” Ugyanis Kéri Ferenc *Meghalsz, Banya!* című műve Rideg Sándor *Indul a bakterház* című művének folytatása. Jó a téma, megmozgatja a rekeszizmokat. Szép színészi jelenléteket láthattunk a színpadon. Kár, hogy rövid az előadás, mindössze 40 perc - szívesen nézné az ember tovább. A zenekar magávalragadó mi-volta természetesen nem csak nekem tűnt fel:

„TETSZETT, HOGY VAN ÉLŐ ZENEKAROTOK, VISZONT AZ KEVÉSBÉ, HOGY VISZONYLAG KEVESET HALLOTTUK ŐKET, SZERINTEM TÖBBET IS ELBÍRT VOLNA AZ ELŐADÁS.”

Sándor az értékelését azzal folytatta, hogy a banyát játszó előadásban a banyát játszó **Francia Anna** sminkje túlrájzolt volt, érthető, hogy az öregítés a szándék, de jobban el kell dolgozni, mert így szúrta a szemet, túl szembetűnő volt. Viszont Anna festett, hosszú műkörme egészen biztos, hogy nem illett a banyához. Ehhez kapcsolódóan **Francia Gyólai Klára**, a darab rendezője és a csoport vezetője elmondta, hogy hússzínű körömfestékekkel próbálták elfedni, mert nem akarta beáldozni a körmeit az előadás miatt, ami kár, mert a zsűri rangidős tagja szerint nagyon jó színészi jelenlétei voltak, ez viszont nem tett jót neki. A szereplők értékelése a baktert játszó **Francia Fábián**nal foglalkozott, ugyanis László Sándornak ő volt

kedvence. Meg is kérdezte, hogy sokat kellett-e a karakteren dolgoznia, mert szimpatikusan csinálta, jó reakciói voltak.

„ESZEMBE JUTOTT RÓLAD EGY CSOMÓ FALUSI ROKONOM, ISMERŐSÖM, AKIK NEM SZÍNÉSZEK, DE PONTOSAN ILYENEK.”

Fábiának emellett nagyon jó partnere volt a Bendegúz játszó, mindössze 16 éves **Dudás Kevin**. De a kisebb szereplők is, akár a csendőrök vagy a többi figura, maximálisan megtették a magukét.

Körmöci Petronella folytatta azzal, hogy a szilágyi színjátszókat először látta színpadon. Az értékelését az előadás esztétikájával kezdte: nagyon jól meg van oldva, nincsenek felesleges díszletelemek és kellékek, minden, ami a színpadon van, használatban van. Ugyanakkor Nella is kiemelte, hogy a kosztüm, a smink - és igen, a köröm is - mind a karaktert kell hogy szolgálja. Nellában az is felmerült, hogy vajon az segítene-e, ha nem eltakarni próbálják, hanem kompromisszumként mondjuk nagy fekete körmei vannak a banyának. Ugyanakkor ha egy-ségesíteni akarjuk a látványt, akkor viszont más kérdések is felmerülnek: a bakter biztos, hogy ilyen tiszta? Bendegúz biztos, hogy ilyen szépen fésült, fehér ingben lévő „ministránsfiú”? Persze, értjük a jelzést, ám ezeken érde- mes elgondolkodni, mert

A KOSZTÜMNEK, A DÍSZLETNEK ÉS A ZENÉNEK IS AZ A DOLGA, HOGY SEGÍTSEN BENNÜNKET, ELŐRETOLJA A JÁTÉKOT.

Ezek mind olyan elemek, amelyeken lehet még dolgozni. Az élő zenét Nella is nagyon szerette, ehhez hozzáfűzte,

hogy az előadásban elhangzik egy vonathangeffektus, s bár a zsűri el tudta fogadni, hogy gépi hang, de akár a zenekar is játszhatta volna. Viszont ha már mégis effektust használtak, akkor érdemes lenne korhűbbet választani, mert ez egy mai gyorsvonat hangja volt. Felmerült a zeneválasztás is: miért pont mai, felismerhető dallamok csendültek fel a zenekartól.

Nella felvetette azt is, hogy vajon mikor játszódik az előadás. Ha a történet logikáját nézzük, akkor nem telhetett el sok idő az *Indul a bakterház* óta, tehát nem lehet modern környezet. Ehhez képest viszont vannak mai elemek, például a szövegben elhangzó kifejezések: „a kurva életbe”, „leszarjuk”. Erre Klára reflektált: ezek bizony benne vannak eredetileg a szövegben.

Kiemelte még **Vince László**, azaz Tihamér játékához kapcsolódóan, hogy

„RÉSZEGET JÁTSZANI NAGYON NEHÉZ. KÖZBEN ÉSZNÉL KELL LENNI, ÉS AZT KELL JÁTSZANI, HOGY NEM VAGY ÉSZNÉL. EZ EGY HÁLÁS, DE VESZÉLYES SZEREP, MERT KÖNNYEN RIPACKODÁSBA CSÚSZHAT. ÉRDEMES FIGYELNI AZ ILYEN KARAKTEREKET A VALÓSÁGBAN”.

Nella azzal a gondolattal zárta a mondandóját, hogy nehéz a színpadon igazi ételt enni, és közben beszélni. Ezt szépen megugrották. Viszont ha a szilvás gombóc ennyire fontos elem, akkor vagy legyen következetesen jelen, vagy egyáltalán ne legyen - mert így kicsit eltűnik a jelentősége.

A zsűrizést **Oláh Tamás** zárta, akinek fel sem tűnt a színpadon, hogy milyen fiatal a csapat - annyira érdekes a színház működése, hogy ezt egész egyszerűen figyelmen kívül hagyja az ember. Dramaturgként kitért arra, hogy alapvetően ez a darab nincs jól megírva, viszont arra alapoz a szerző, hogy a karakterek olyan típusok, amelyekbe bele lehet vinni az életet. Ráadásul eleve pozitívan kötődünk az eredeti dráma vagy film karaktereihez, és ez már megnyeri a rokonszenvet ennek az anyagnak is.

Tamás is egyetértett Nella felvetésével, miszerint

TÚL TISZTA, „TIP-TOP” VILÁG VOLT EZ AHHOZ KÉPEST, HOGY EZEKNEK A FIGURÁKNAK A KÖZEGE VALÓSZÍNŰLEG SOKKAL MOCSKOSABB.

De mivel az egész előadás játékosabb volt, stilizált, így nem hiányzott a karakterek kőkemény realista megközelítése. Ha figyelmen kívül hagyjuk, hogy mikor játszódik az eredeti *Indul a bakterház* dráma, akkor ez a szöveg akár

a jelenünkben is játszódhatna - ez is egy izgalmas döntés lenne, mert most eldöntetlen. A kosztümök sem következtesek. Bendegúz inge régi, Bözsi (**Havár Maja**) ruhája viszont mai. Érdemes ezt egységesíteni, feltéve, ha nincs olyan szándék, hogy a két világ ütközik egymással, de itt nincs erről szó. *„A látványt, a díszletet én nagyon bírtam. Jelzésszerű, de harmonikus, nincsenek benne felesleges elemek. Nyilván a vasúti sorompó soha nem nyílik fel, de jól jelzi a teret, amelyben a szereplők mozognak.”* Tamás szerint az előadás egyik csúcspontja a verekedés Bakter (Francia Fábrián) és Tihamér (Vince László) között, amely technikailag is nagyon jól működött, valóban volt feszültség benne, látszott, hogy dolgoztak rajta, pedig könnyű elrontani ezeket a jeleneteket. És nagyon vicces volt alatta a Rocky-filmből jól ismert *Eye of the tiger* ebben a kontextusban, valamint az, hogy ezt a fúvósok játsszák, a csendőrvilágot idézi fel.

EZ EGY JÓ GEG.

Tamás a zsűrizésen szembesült vele, hogy a csendőrök (**Ódri Antonetta** és **Pap Emili**) egyik tagja nemcsak a színpadon sántít, hanem valóban is lesérült, de ezt nagyon jól beépítette az előadásba.

Vicces volt a bakter kisebb kalapja, van egy esetlensége, hogy igazgatni kell, ez is erősítette a karaktert, adott egy plusztörténetet neki.

Tamás bevallotta, hogy ő bizony nem vette észre a körmöket, ám ha észrevette volna, neki se tetszett volna. Viszont kiemelte, hogy amikor a banya (Francia Anna) véletlen a hajához ért, porfelhő keletkezett felette - nagy színházi pillanat volt (fel is nevetett itt mindenki a zsűrizésen).

Bár az altesti poénokon általában mindenki nevet, a „hasmenés-lavina” jelenetnél például a ritmus még jobban kidolgozható, mert így pluszpoénrétegek jöhetnek létre.

És végül: *„számomra izgalmas volt, hogy nem egyértelmű, mennyire fiatal karakter Bendegúz. Egy ponton rájöttem, hogy kislány játszol, de ez a bizonytalanság végig érdekes volt”.*

Virág Kiss Anita

Közép-bácskai bélyeggyűjtő kollektíva a vajdasági amatőr színjátszás ünnepén

A szenttamási Liliomfi Színjátszó Csoport zsűrizése

A szenttamási csapat a tavalyi, saját településük viszonyaira is reflektáló társadalmi dráma után az idén egy vígjátékkal érkezett Muzslyára, az új előadásnak pedig a Találkozáson volt a bemutatója. Michel Tremblay *Sógornők* című darabját a közönség jól fogadta - lássuk, a szakmai zsűri is hasonló fogadtatásban részesíti-e az előadást.

Körmöci Petronella kezdte az értékelést. Elmondta, hogy ismerős számára a szöveg, hiszen a Szabadkai Népszínház Magyar Társulatánál ő játszotta Rose szerepét (amit a szenttamásiak előadásában Hodonicki Máriy Mónika alakított - a szerk.).

ESZMÉLETLEN NAGY MUNKA MEGCSINÁLNI EZT A DARABOT

- jegyezte meg Tóth Dánielnek, a darab rendezőjének a zsűritag; a magyar és az angol nyelv keveredése, valamint Parti Nagy Lajos humorának interpretálása is embert próbáló feladat. „Ez egy nagyon nagy fába vágott fejsze” - fogalmazott Nella. Tóth Dániel szerint bár a rendezői munka valóban nehéznek bizonyult, a társulattal együtt igyekeztek megtalálni, hogyan lehet a helyzeteket kialakítani. A rendező abba is beavatta a hallgatóságot, hogy húztak a szövegalapból, a monológokat átalakították, és azokhoz hozzá is írtak. Nella a monológok kapcsán sajnálta, hogy azok hangfelvételtől szólnak, és nem a színészek fogalmazzák meg ezeket a fontos mondatokat, hiszen

EZEKBŐL DERÜL KI IGAZÁN A KARAKTER MÉLYSÉGE.

A zsűritag teljesen biztos benne, hogy ehhez a darabhoz rutin kell. Ez volt a bemutató - replikáltak a társulattagok. Nella szerint a dialógusoknál nem lehet kiesni a rítusból, mert a darabban helyzet nincs, csak a szöveg dominál, és emiatt fontos a tempó, valamint a replikák,

mert ezek által nyilvánul meg a szereplők közötti viszony. A zsűritag arról is érdeklődött, hogy a színészek improvizáltak-e, mire a Germanie-t alakító Robotka Angéla válaszolt, hogy ez ritkán fordult elő. A megszólalások között nem szabad ennyi szünetet hagyni, mert elveszik az információ. Thérése és Rose (Robotka István és Hodonicki Máriy Mónika) konfliktusa kapcsán az is fontos, hogy ehhez hogyan viszonyul a többi szereplő, akiknek a reakcióit a néző szintén figyelemmel követi. Nella szerint az előadásból hiányzik a csajos hangulat; ha egy térben bent van kilenc nő, ott csacsogás van, nincsen csend.

„AHOL CSAK NŐK VANNAK, OTT ELSZABADUL A POKOL”

- fogalmazott. Nem mindig érthető a szöveg - zárta mondanóját a zsűritag. Együttal felhívta a rendező figyelmét arra, hogy ha a játéktérbe mobiltelefont hoznak be, hihetelenné válik, hogy Linda (Bezeg Andrea) párját egy órán át várakoztatják a vezetékes telefonon. A lassú aláfestő zene visszafogta a tempót - tette hozzá.

László Sándor vette át a szót. Elismerően nyilatkozott a női szerepeket alakító Bezeg Sándorról és Robotka Istvánról, mint mondta, nem akartak erővel nőt játszani; a szerepfarmálás mértéktartó és diszkrét volt. A zsűritag a színésznőket is megdicsérte, hiszen „mindenki nagyon erős alakítást nyújtott”.

EGYETÉRTETT NELLÁVAL A DARAB „HELYZETTELENSÉGE” KAPCSÁN,

elmondása szerint emiatt sokkal nehezebb dolguk volt a színészeknek. Sándort az álmosító zene zavarta, mert véleménye szerint ez tudat alatt a színészekre is hatással van. A felvett szövegek nem voltak érthetőek, emiatt azt javasolta a rendezőnek, hogy ne alkalmazza a visszhanghatást. László Sándor azt is bánta, hogy az Öregasszony (Kovács Dorca) mindössze egyszer esik ki a tolókcoból. „Ú, de kár!” - adott hangot a sajnálatának.

Oláh Tamás szerint a „rendezés halálos bűne”, ha ennyi ideig ilyen jellegű zene szól egy előadásban. A jazzre vonatkozó szövegrész miatt a zsűritagban felme-

rült, hogy talán szándékos a zeneválasztás. Tóth Dániel a kritikára reagálva elmondta, hogy érezte a szövegalap helyzetnélküliségét, és emiatt alkalmazta ezt a melódiát. Tamás szerint a jelenlegi aláfestést pörgősebb jazzre is lehetne cserélni, ám még ebben az esetben sem hagyná ilyen hosszan szólni.

„EGY ELŐADÁSBAN NEM AZT JELENTI A REALIZMUST, HOGY 70 PERCIG SZÓL A ZENE, MINTHA EGY LAKÁSBAN SZÓLNA”

- húzta alá. Dramaturgiai értelemben az a gond, hogy nehezen volt értelmezhető a szerencsejáték logikája. A zsűritag a bélyeg szó hallatán levélbélyegre asszociált. „Nem állt össze, hogy mi történik, pedig ez az egy dolog történik a darabban”. Ezzel Sándor és Nella is egyetértettek: a nyereleményjátékokhoz kapcsolódó kuponokra szerintük sem használják a magyar köznyelvben a bélyeg kifejezést. A rendező tisztázta, hogy leginkább a színészi játékra és a helyzetekre fókuszáltak, nem a szövegre. Tamás szerint valamilyen jellel kellene megerősíteni, hogy a szereplők lopkodják a bélyegeket. Annak ellenére, hogy a nézőnek a dobozok láttán a *Tóték* jut eszébe, mozdulatlanságában mégis is érdekes ez a térhasználat - fűzte hozzá. A kellekek kapcsán megjegyezte, hogy „nem éri meg rajtuk spórolni”. A bélyegek nem bélyegek, hanem üres papírfecnik, előnyösebb lenne, ha nem csupán jelzések lennének a színpadon, hanem konkrét tárgyak. A rendező elmondta, hogy azért stilizáltak ezek az eszközök, mert az objektumok tényleges értéktelenségére szeretett volna utalni. A térhasználat kapcsán Tamás megjegyezte, hogy fontos lenne meghatározni, honnan érkezik egy szereplő. Az intímabb jelenetek a színpad elején is játszódhatnak, de Pirette (**Robotka Sarolta**) hátulról távozik, ami meglepő, hiszen addig a darab realista megközelítéssel kezelte a teret.

MINTHA A DOBOZOK NEHEZÍTENÉK A SZÍNÉSZEK MOZGÁSÁT,

„sokszor éreztem, hogy tébláboltok a dobozok között” - mondta. A színészek gyakran saját maguk előtt takarják el a fényt, a zseblámpákat pedig az előadás eszközhazsnálatához képest rendhagyó módon is használják; ezek olyan logikátlanságok, amelyek nem válnak rendszerré. Tamás végül gratulált a társulatnak a nagy vállaláshoz, mert úgy véli, az ehhez hasonló munkák segítenek abban, hogy a színészek jó kondícióba kerüljenek.

Góli Kornélia nagyon élvezte az előadást. Figyelmeztette a társulatot, hogy a bemutató után is lehet finomítani a darabon. A hangszóróból szűrődő hangról úgy gondolta, az Robotka Angélához tartozik, emiatt jelezte a társulat felé, hogy a néző összekapcsolhatja a hangot Germanie szerepével. Tóth Dániel tisztázta, hogy nem Angéla, hanem Robotka Sarolta hangja hallatszik a kérdéses részeknél, és ennek az az oka, hogy az ő karakterének megvan a véleménye a többi szereplőről. Kornélia szerint az a gond, hogy a zseblámpás megvilágítás nem sokat mutat meg az emberből, de ez akár úgy is megoldható, hogy a többi szereplő „lefagy”, és a beszélő kerül fókuszba. László Sándor hozzátette, hogy hasonló hatás érhető el akkor is, ha kívülről világítják meg a színészt. „A rutin szárnyakat fog adni” - biztatta a beszélgetés végén Kornélia a társulatot.

Hernyák Zsóka

Holnap a Találkozó színpadán

Állat(ság)ok

Fájdalmas tapasztalatokon alapuló közlemények következnek:

1. Ne csókolgassanak békát, mert nem finom!
 2. Bármennyire is iránymutatásra szorulnak, ne oroszlánokhoz (vagy más nagymacskához) forduljanak segítségért!
 3. Ne hívjanak meg vacsorára senkít azért, hogy kiröhöghessék!
- +1: Ha önöket hívják somolyogva vacsorára, gyanakodjanak!

Április 14., kedd, 15:00

Kéz a Kézben Értelmi Fogyatékosok és Segítőik Civil Szervezete, Zenta

A békakirályfi (80')

Mesejáték

Átdolgozta, színpadra alkalmazta: Csontos Bata Márta

Rendező: Csontos Bata Márta

Az előadásról: Bergengócia királyának van három délcé fia. Közülük a legkisebb állandóan günyölődik, és mindenkit kicsúfol. Egy napon a tündér büntetésből békává varázsolja, és egy messzi kútnak a fenekére számúzi. Ebben a távoli birodalomban is él egy király, akinek van három gyönyörű leánya. A legkisebb 18. születésnapjára születőül egy arany golyót kap ajándékba, amelyet még aznap játék közben beleejt a kútba. A menthetetlenek látszó helyzetből a békává varázolt királyfi menti meg, aki felhossa neki a kútból az arany golyót bizonyos ígéretért cserébe. A királylány természetesen nem szándékozik megtartani adott szavát... A békakirályfi nem hagyja annyiban a dolgot, utána megy a palotába, és a királylány kénytelen teljesíteni, amit megfogadott. Mire mindhárom ígéretét teljesíti, megkedveli a békát, a varázslat megszűnik, és boldogan élnek, amíg meg nem halnak.

Április 14., kedd, 18:00

KEX Egyesület, Zenta

Döme Zoltán - Bimbó: *Bolhacirkusz* (35')

Vígjáték

Rendező: Döme Zoltán - Bimbó

Az előadásról: Azt a témát járja körül, hogy mi történik az állatvilággal, ha elveszítik nagy és bölcs vezérüket, az oroszlánt. Minden állat a maga módján próbálja megtalálni a legjobb megoldást e kardinális problémára. Valójában a magunk abszurd módján görbe tükröt mutatunk a világnak egy valós problémájára. E történet, történés nemcsak a mi környékünkre jellemző, hanem a világ bármely szeg-

letében megállja a helyét, bizonyítván, hogy nincs új a nap alatt sem most, sem sok-sok évre visszamenően. Legfeljebb a csomagolás változik. A sz*r ugyanaz marad. Vidáman közelítjük meg a dolgokat, mert mint tudjuk, a saját kicsinyességünkön tudunk legjobban nevetni. Előadásunk bármely korosztály számára megtekinthető, mert mindenki megtalálja benne azt, ami rá vonatkozik.

Április 14., kedd, 20:00

Ady Endre Művelődési Egyesület, Szaján

Bambach Róbert Színjátszó Társulat

Francis Veber: *Dilisek vacsorája* (70')

Vígjáték

Rendező: m. v. Szabó László

Az előadásról: A *Dilisek vacsorája* középpontjában Pierre Brochant, egy gazdag párizsi kiadó áll, aki barátaival rendszeresen úgynevezett „dilisek vacsoráját” rendez: mindenki meghív egy különösen ostobának tartott embert, akít aztán a többiek szórakoztatására kinevetnek. Brochant erre az estére François Pignont, egy naiv és végtelenül jóhiszemű hivatalnokot szemeli ki, aki megszállottan készít gyufaszálakból híres épületekről makettek. A vacsora azonban meghiúsul, mert Brochantnak hirtelen lumbágója lesz, így otthon marad, Pignon pedig meglátogatja őt. A férfi eleinte csak kellemetlennek tartja vendégét, de hamar kiderül, hogy Pignon jószándékú segítsége minden alkalommal katasztrófába fullad. Az este során Brochant élete darabokra hullik, miközben a „dilisnek” tartott Pignon hűségesen mellette marad, és őszintén próbál segíteni. Végül Pignon rájön, hogy Brochant eredetileg csak kinevetni akarta őt a vacsorán, és ekkor válik igazán nyilvánvalóvá az ironia: nem a naiv, jószívű Pignon a nevetséges, hanem a gőgös és kegyetlen Brochant, aki saját felsőbbrendűségének csapdájába esik. A komédia így azt üzeni, hogy aki másokat bolondnak tart és megaláz, végül maga válik nevetségessé és magányossá.

Alkossunk és tanuljunk!

Vannak tantárgyak, amelyeknél a tanítás elsősorban nem a szabályokról szól, hanem a szabadságról - arról, hogy mindenki megmutathassa, mi van a képzeletében. A gyerekek szerint a legfontosabb nem az, ki rajzol a legszebben, hanem az, ki mer egyedül alkotni. Az ötödikes tanárok óráin a szabadság mellett biztosan lenne némi „alkotói káosz” is az osztályteremben..

Ha egy napra tanárnő lehetnék, rajztanárnő szeretnék lenni, mert a rajzolás mindig is a kedvenc elfoglaltságom volt. A rajzolás számomra több mint hobbi: ez az a hely, ahol a fantáziám életre kel. Ezt az élményt szeretném más gyerekekkel is megosztani. A napot egy különleges órával kezdeném. A gyerekeknek lehetőséget adnék, hogy lerajzolják a saját képzeletük világát.

**AZT SZERETNÉM, HOGY SZABADON ALKOSSANAK,
NE FÉLJENEK A SZÍNEKTŐL ÉS AZ ÖTLETEKTŐL.**

Én pedig segíteném őket biztatással, jókedvvel és néhány apró trükkel.

A nap végén közösen kiállítást rendeznék az elkészült képekből.

**NEM AZT NÉZNÉM, KI RAJZOL
A LEGSZEBBEN, HANEM AZT, KI MER
NAGYOT ÁLMODNI.**

Mert egy rajztanárnő szerintem akkor teszi a legjobbat, ha megmutatja: minden diákban ott lakik egy kis művész.

Ha egyszer valóban tanárnő leszek, így szeretnék tanítani - hogy mindenki érezze, az alkotás öröme és a fantázia határtalan.

Pandurov Szofia

V/4 osztály

Szervó Mihály Általános Iskola, Muzslya

Mezei Szofija (I/4)

Ha egy napra tanár lehetnék, rajztanár szeretnék lenni, mert nagyon szeretek rajzolni és festeni. Nálunk otthon mindenki tudja, hogy szépen rajzolok, és szívesen készítek képeket.

Az órát egy gyors bemelegítő rajzzal kezdeném, mindenki lerajzolná, ami aznap örömet okozott neki. Utána megmutatnék egy egyszerű technikát, például az árnyékolást, amelyet a gyerekek rögtön ki is próbálhatnak. A fő feladat egy szabadon választott rajz lenne, ezt mindenki a saját kedve szerint készíthetné el. Közben segítenék nekik és bátorítanám őket.

A végén egy kiállítást tartanánk, hogy mindenki megmutathassa a művét. Biztos vagyok benne, hogy jó hangulatban telne az óra.

Juhász Dávid

V/4 osztály

Szervó Mihály Általános Iskola, Muzslya

A XXX. Találkozó szakmai zsűrije

Körmöci Petronella

Színművész, a Szabadkai Népszínház magyar társulatának tagja

Zentán születtem 1972-ben. 1993 és 1997 között a Színművészeti Főiskolán, Békéscsabán tanultam. A diploma megszerzése után, 1998-ban a Szabadkai Népszínház magyar társulatához szerződtem, amelynek azóta is tagja vagyok. 2013-ban az Újvidéki Művészeti Akadémián honosítottam a diplomámat László Sándor osztályában, majd 2014-ben ugyanítt mesterdiplomát szereztem Hernyák György osztályában. 2019 és 2024 között a Szabadkai Népszínház magyar társulatának igazgatója voltam. Én magam is egy amatőr színjátszó csoportban szerettem bele a színházba, ezért ez a közeg különösen fontos számomra. A mai napig foglalkozom diákszínjátszókkal, és amatőr társulatokban is rendezek, mert hiszek abban, hogy a művészet közösséget teremt, és lehetőséget ad a kreatív önkifejezésre. A színházat komplex alkotói közegnek tartom, ezért a színészi feladatokon túl számos más szerepben is kipróbáltam magam: dolgoztam rendezőként, dramaturgként, fordítóként, jelmeztervezőként, rendezőasszisztensként, valamint a televízióban szerkesztőként és műsorvezetőként is. A színház iránti elköteleződésemet túlmutat a gyakorlati munkán: folyamatos tanulásra és elméleti reflexióra is ösztönöz. Jelenleg az Újvidéki Művészeti Akadémia doktori iskolájának abszolvens hallgatója vagyok, továbbá 2023-tól a Magyar Művészeti Akadémia Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézetének külső tudományos munkatársaként kutatásokat végzek. Mindkét területen a színház működésének és alkotói folyamatainak különböző aspektusait vizsgálom.

voltam, majd 2002-től - csaknem tizenegy éven át - igazgatója is. Megalapítottam, és több mint hét évig vezettem a temerini Jáccunk Truppot. Azóta is osztályvezető tanár vagyok, emellett színész, rendező, és nem utolsósorban büszke nagypapa. Mintegy negyven jelentősebb szerepet játszottam színészként, és hasonló számú rendezéssel is büszkélkedhetem.

Most, hogy a kötelező köröket letudtuk, beszéljünk a fontosabb dolgokról: Vajdaságról, a művészetéről, a színházról - legyen az profi vagy amatőr - és a valódi szabadságról. Ezek éltetnek igazán. A színház varázslat. Képes arra, hogy értelmet adjon a mindennapoknak, legyen az ember a deszkákon vagy a nézőtéren. Tanárként az a dolgom, hogy a hozzám érkező kis palántákat neveljem. Öntözöm őket, elég teret adjak nekik a növekedéshez, és ha kell, bizony meg is metszem őket, mire összejön egy gyönyörű rózsacsokor belőlük (igen, kertészkedni is szeretek). Ez a profik világa. Az amatőr világ kicsit másról szól. Ott is rózsákról beszélünk, de inkább vad, igazi, természetes és messzire illatozó rózsabokrokról, amelyek az udvar végében nőnek. Amelyeket az ember tényleg a sajátjának érez. Amelyekre szeretettel néz. Amelyek az otthon részei. Most még csak készülök az ideai szemlére, de az eddigi tapasztalataim szerint rengeteg csodás illat vár rám.

Oláh Tamás

Dramaturg, színháztörténész, tanár

Dramaturg vagyok, színháztörténész, tanár és költő. Tanulmányokat, drámákat, verseket, forgatókönyveket írok. 1990 nyarán születtem az épp széttesni készülő Jugoszláviában.

Folyamatos mozgásban vagyok, de egész életemben Vajdaság volt az otthonom. Az Újvidéki Egyetem bölcsészkarának Magyar Tanszékén előbb filológusként majd magyartanárként végeztem. Közben a budapesti Károli Gáspár Református Egyetem színháztudomány mesterszakán teatrológusként is diplomáztam. Doktori címetem a régi Színház- és Filmművészeti Egyetemen szereztem meg. Kutatási területeim a posztdramatikus, a politikai és a közösségi színház. A vajdasági magyar színjátszás történetét rögzítem. Az újvidéki Művészeti Akadémia docense, a Theatron és a Híd folyóiratok szerkesztője vagyok. A budapesti ELTE Humán Tudományok Kutatóközpontjának Irodalomtudományi Intézetében tudományos segédmunkatársként dolgozom poszt-doktori ösztöndíjasként. 2019-ben Kristálygömb díjat, 2021-ben Sinkó Ervin Irodalmi Díjat, 2024-ben Bécsy Tamás-díjat kaptam. Az elmúlt másfél évtizedben több tucat amatőr, független és kőszínházi produkcióban működtem közre színházcsinálóként Szerbiában, Romániában és Magyarországon. Magyarkanisán élek.

László Sándor

Pataki-gyűrű díjas színművész, rendező, az Újvidéki Művészeti Akadémia osztályvezető tanára

Sok embernek Katyó, még többeknek Tanár úr. 1961-ben születtem Törökkanizsán, suhanc éveimet Csókán töltöttem. 1984-ben végeztem az Újvidéki Művészeti Akadémia színész szakán, Virág Mihály osztályában. Először az Újvidéki Rádió drámai társulatának, később az Újvidéki Színház társulatának lettem a tagja. 1991-től a Szolnoki Szigligeti Színházban dolgoztam, majd 1996-tól a Szerbiai Rádió és Televízió hírolvasója lettem. Emellett tanársegédként kezdtem dolgozni az akadémián, két évvel később pedig osztályvezető tanár lettem. Ezzel egy időben az Újvidéki Színház művészeti vezetője

1986

AMUZIÁLVA „PETŐFI SÁNDOR” MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET

BEMUTATJA

SZÍNHÁZI ERŐ:

LILIOFMI

CINÉ BŐRÖN FELVONÁSOS ZENÉS VIGYÁTÉKÁT

SZEMÉLYEK:

Szálvai Tóbor	Balázs János
Kamilla Kissasszony	Balázs Mária
Mariiska	Justin Hilda
Liliofmi	Balázs György
Székessy	Justin Tamás
Kényai	Barta István
Gyuri	Pakai Zsuzsanna
Szenci	Pakai Tibor
Adolf	Lakatos Dezső
Szomszédasszony	Pozsár Etel
Szögló	Ludrován Valéria

A DALOKAT AZ EGYESÜLET TÁNCZKÖZTÁRSASÁGA ÉNEKELI
MÁRKOS KÁROLY VEZETKÉZEL.

Ruhatervező: Pozsár Sándor
Tehnikai rendezés: Pakai Tibor, Gyémánti Tibor, Lakatos Dezső
Sógó: Boldizsár Zoltán, Hangfelfogó: Pakai Tibor

Rendezte: BALÁZS JÁNOS

HELYTARTÓK:
JEDYKA KAPITÁNYKÖZÖSÉG

Balázs György, Justin Hilda, Pakai Zsuzsanna, Pakai Tibor

Ülnek: Balázs Márta, Pozsár Etel, Justin Hilda, Justin Tamás, Pakai Zsuzsanna
Állnak: Pakai János, Balázs János, Barta István, Balázs György, Ludrován Valéria, Lakatos Dezső, Pakai Tibor

SELEKTORI ÉS ORGANIZÁCIÓI CSOPORT
XXII. SEVEHÉNBANÁTSÁGOS SÜGRETÁ
FŐCISZÁRSÁGI AKCIÓKÉRT

DODELJUJE

NAGRADU

BALÁZS JÁNOS

ZA USPEŠNO OŠTAVAREN LIK
ZA REKIJU „LILIOFMI”

U PRIZDSTVI „LILIOFMI”

Novi Sad, Kraljevo, 18. aprila 1986.

Prizor: [Signature]

Prizor: [Signature]

Prizor: [Signature]

Barta István, Ludrován Valéria, Pakai Tibor, Pakai Zsuzsanna (balról jobbra)

Kósa Zoltán

Báló Gizella, Kovács Ernő, Ludrován Valéria, Makán Tibor

Ludrován Valéria, Ábrahám Erika, Kovács Ernő, Kósa Zoltán

A Petőfi Sándor - Muzslya
bemutatja 1986. 03. 22 -án

ORKENY:

TÖTEK

Tragikomédiáját

TÓT
KOVÁCS ERŐ
TITINE
BÁLO GIZELLA
ÁBRAHÁM VALÉRIA
KOVÁCS ERŐ
POSTÁS
KÓSA ZOLTÁN
LAJTHAJÁNOS
CISZÁRSÁG

RÉSZLET FORRÓ
LŐRINCZE
TOMAJ
SÁNDOR MÁRTON
GYZI GEZÁNA
ÁBRÁHÁM ERIKA

RENDJEZTE
KÓSA ZOLTÁN

• SÜGÖ • HUSZTÁI JÓZSEF • ZENE • VILÁGOS RUDÓSI • DISZLET • GYÁLLÁS JÓZSEF • KÖZMŰVÉSZETI SZABÓ ÁBRÁM • KÓSA GYÖRGY • TECH-MUNKATÁRS • ISKOLA FŐR • SZÁKAI SÁNDOR •
belpénz 100,- din

1/

1986. 03. 22.

1. SZÍNHÁZ

1. SZÍNHÁZ

2. SZÍNHÁZ

3. SZÍNHÁZ

4. SZÍNHÁZ

5. SZÍNHÁZ

6. SZÍNHÁZ

7. SZÍNHÁZ

8. SZÍNHÁZ

9. SZÍNHÁZ

10. SZÍNHÁZ

11. SZÍNHÁZ

12. SZÍNHÁZ

13. SZÍNHÁZ

14. SZÍNHÁZ

15. SZÍNHÁZ

16. SZÍNHÁZ

17. SZÍNHÁZ

18. SZÍNHÁZ

19. SZÍNHÁZ

20. SZÍNHÁZ

21. SZÍNHÁZ

22. SZÍNHÁZ

23. SZÍNHÁZ

24. SZÍNHÁZ

25. SZÍNHÁZ

26. SZÍNHÁZ

27. SZÍNHÁZ

28. SZÍNHÁZ

29. SZÍNHÁZ

30. SZÍNHÁZ

31. SZÍNHÁZ

32. SZÍNHÁZ

33. SZÍNHÁZ

34. SZÍNHÁZ

35. SZÍNHÁZ

36. SZÍNHÁZ

37. SZÍNHÁZ

38. SZÍNHÁZ

39. SZÍNHÁZ

40. SZÍNHÁZ

41. SZÍNHÁZ

42. SZÍNHÁZ

43. SZÍNHÁZ

44. SZÍNHÁZ

45. SZÍNHÁZ

46. SZÍNHÁZ

47. SZÍNHÁZ

48. SZÍNHÁZ

49. SZÍNHÁZ

50. SZÍNHÁZ

51. SZÍNHÁZ

52. SZÍNHÁZ

53. SZÍNHÁZ

54. SZÍNHÁZ

55. SZÍNHÁZ

56. SZÍNHÁZ

57. SZÍNHÁZ

58. SZÍNHÁZ

59. SZÍNHÁZ

60. SZÍNHÁZ

61. SZÍNHÁZ

62. SZÍNHÁZ

63. SZÍNHÁZ

64. SZÍNHÁZ

65. SZÍNHÁZ

66. SZÍNHÁZ

67. SZÍNHÁZ

68. SZÍNHÁZ

69. SZÍNHÁZ

70. SZÍNHÁZ

71. SZÍNHÁZ

72. SZÍNHÁZ

73. SZÍNHÁZ

74. SZÍNHÁZ

75. SZÍNHÁZ

76. SZÍNHÁZ

77. SZÍNHÁZ

78. SZÍNHÁZ

79. SZÍNHÁZ

80. SZÍNHÁZ

81. SZÍNHÁZ

82. SZÍNHÁZ

83. SZÍNHÁZ

84. SZÍNHÁZ

85. SZÍNHÁZ

86. SZÍNHÁZ

87. SZÍNHÁZ

88. SZÍNHÁZ

89. SZÍNHÁZ

90. SZÍNHÁZ

91. SZÍNHÁZ

92. SZÍNHÁZ

93. SZÍNHÁZ

94. SZÍNHÁZ

95. SZÍNHÁZ

96. SZÍNHÁZ

97. SZÍNHÁZ

98. SZÍNHÁZ

99. SZÍNHÁZ

100. SZÍNHÁZ

1/

1986. 03. 22.

1. SZÍNHÁZ

2. SZÍNHÁZ

3. SZÍNHÁZ

4. SZÍNHÁZ

5. SZÍNHÁZ

6. SZÍNHÁZ

7. SZÍNHÁZ

8. SZÍNHÁZ

9. SZÍNHÁZ

10. SZÍNHÁZ

11. SZÍNHÁZ

12. SZÍNHÁZ

13. SZÍNHÁZ

14. SZÍNHÁZ

15. SZÍNHÁZ

16. SZÍNHÁZ

17. SZÍNHÁZ

18. SZÍNHÁZ

19. SZÍNHÁZ

20. SZÍNHÁZ

21. SZÍNHÁZ

22. SZÍNHÁZ

23. SZÍNHÁZ

24. SZÍNHÁZ

25. SZÍNHÁZ

26. SZÍNHÁZ

27. SZÍNHÁZ

28. SZÍNHÁZ

29. SZÍNHÁZ

30. SZÍNHÁZ

31. SZÍNHÁZ

32. SZÍNHÁZ

33. SZÍNHÁZ

34. SZÍNHÁZ

35. SZÍNHÁZ

36. SZÍNHÁZ

37. SZÍNHÁZ

38. SZÍNHÁZ

39. SZÍNHÁZ

40. SZÍNHÁZ

41. SZÍNHÁZ

42. SZÍNHÁZ

43. SZÍNHÁZ

44. SZÍNHÁZ

45. SZÍNHÁZ

46. SZÍNHÁZ

47. SZÍNHÁZ

48. SZÍNHÁZ

49. SZÍNHÁZ

50. SZÍNHÁZ

51. SZÍNHÁZ

52. SZÍNHÁZ

53. SZÍNHÁZ

54. SZÍNHÁZ

55. SZÍNHÁZ

56. SZÍNHÁZ

57. SZÍNHÁZ

58. SZÍNHÁZ

59. SZÍNHÁZ

60. SZÍNHÁZ

61. SZÍNHÁZ

62. SZÍNHÁZ

63. SZÍNHÁZ

64. SZÍNHÁZ

65. SZÍNHÁZ

66. SZÍNHÁZ

67. SZÍNHÁZ

68. SZÍNHÁZ

69. SZÍNHÁZ

70. SZÍNHÁZ

71. SZÍNHÁZ

72. SZÍNHÁZ

73. SZÍNHÁZ

74. SZÍNHÁZ

75. SZÍNHÁZ

76. SZÍNHÁZ

77. SZÍNHÁZ

78. SZÍNHÁZ

79. SZÍNHÁZ

80. SZÍNHÁZ

81. SZÍNHÁZ

82. SZÍNHÁZ

83. SZÍNHÁZ

84. SZÍNHÁZ

85. SZÍNHÁZ

86. SZÍNHÁZ

87. SZÍNHÁZ

88. SZÍNHÁZ

89. SZÍNHÁZ

90. SZÍNHÁZ

91. SZÍNHÁZ

92. SZÍNHÁZ

93. SZÍNHÁZ

94. SZÍNHÁZ

95. SZÍNHÁZ

96. SZÍNHÁZ

97. SZÍNHÁZ

98. SZÍNHÁZ

99. SZÍNHÁZ

100. SZÍNHÁZ

1/

1986. 03. 22.

1. SZÍNHÁZ

2. SZÍNHÁZ

3. SZÍNHÁZ

4. SZÍNHÁZ

5. SZÍNHÁZ

6. SZÍNHÁZ

7. SZÍNHÁZ

8. SZÍNHÁZ

9. SZÍNHÁZ

10. SZÍNHÁZ

11. SZÍNHÁZ

12. SZÍNHÁZ

13. SZÍNHÁZ

14. SZÍNHÁZ

15. SZÍNHÁZ

16. SZÍNHÁZ

17. SZÍNHÁZ

18. SZÍNHÁZ

19. SZÍNHÁZ

20. SZÍNHÁZ

21. SZÍNHÁZ

22. SZÍNHÁZ

23. SZÍNHÁZ

24. SZÍNHÁZ

25. SZÍNHÁZ

26. SZÍNHÁZ

27. SZÍNHÁZ

28. SZÍNHÁZ

29. SZÍNHÁZ

30. SZÍNHÁZ

31. SZÍNHÁZ

32. SZÍNHÁZ

33. SZÍNHÁZ

34. SZÍNHÁZ

35. SZÍNHÁZ

36. SZÍNHÁZ

37. SZÍNHÁZ

38. SZÍNHÁZ

39. SZÍNHÁZ

40. SZÍNHÁZ

41. SZÍNHÁZ

42. SZÍNHÁZ

43. SZÍNHÁZ

44. SZÍNHÁZ

45. SZÍNHÁZ

46. SZÍNHÁZ

47. SZÍNHÁZ

48. SZÍNHÁZ

49. SZÍNHÁZ

50. SZÍNHÁZ

51. SZÍNHÁZ

52. SZÍNHÁZ

53. SZÍNHÁZ

54. SZÍNHÁZ

55. SZÍNHÁZ

56. SZÍNHÁZ

57. SZÍNHÁZ

58. SZÍNHÁZ

59. SZÍNHÁZ

60. SZÍNHÁZ

61. SZÍNHÁZ

62. SZÍNHÁZ

63. SZÍNHÁZ

64. SZÍNHÁZ

65. SZÍNHÁZ

66. SZÍNHÁZ

67. SZÍNHÁZ

68. SZÍNHÁZ

69. SZÍNHÁZ

70. SZÍNHÁZ

71. SZÍNHÁZ

72. SZÍNHÁZ

73. SZÍNHÁZ

74. SZÍNHÁZ

75. SZÍNHÁZ

76. SZÍNHÁZ

77. SZÍNHÁZ

78. SZÍNHÁZ

79. SZÍNHÁZ

80. SZÍNHÁZ

81. SZÍNHÁZ

82. SZÍNHÁZ

83. SZÍNHÁZ

84. SZÍNHÁZ

85. SZÍNHÁZ

86. SZÍNHÁZ

87. SZÍNHÁZ

88. SZÍNHÁZ

89. SZÍNHÁZ

90. SZÍNHÁZ

91. SZÍNHÁZ

92. SZÍNHÁZ

93. SZÍNHÁZ

94. SZÍNHÁZ

95. SZÍNHÁZ

96. SZÍNHÁZ

97. SZÍNHÁZ

98. SZÍNHÁZ

99. SZÍNHÁZ

100. SZÍNHÁZ

1/

1986. 03. 22.

1. SZÍNHÁZ

2. SZÍNHÁZ

3. SZÍNHÁZ

4. SZÍNHÁZ

5. SZÍNHÁZ

6. SZÍNHÁZ

7. SZÍNHÁZ

8. SZÍNHÁZ

9. SZÍNHÁZ

10. SZÍNHÁZ

11. SZÍNHÁZ

12. SZÍNHÁZ

13. SZÍNHÁZ

14. SZÍNHÁZ

15. SZÍNHÁZ

16. SZÍNHÁZ

17. SZÍNHÁZ

18. SZÍNHÁZ

19. SZÍNHÁZ

20. SZÍNHÁZ

21. SZÍNHÁZ

22. SZÍNHÁZ

23. SZÍNHÁZ

24. SZÍNHÁZ

25. SZÍNHÁZ

26. SZÍNHÁZ

27. SZÍNHÁZ

28. SZÍNHÁZ

29. SZÍNHÁZ

30. SZÍNHÁZ

31. SZÍNHÁZ

32. SZÍNHÁZ

33. SZÍNHÁZ

34. SZÍNHÁZ

35. SZÍNHÁZ

36. SZÍNHÁZ

37. SZÍNHÁZ

38. SZÍNHÁZ

39. SZÍNHÁZ

40. SZÍNHÁZ

41. SZÍNHÁZ

42. SZÍNHÁZ

43. SZÍNHÁZ

44. SZÍNHÁZ

45. SZÍNHÁZ

46. SZÍNHÁZ

47. SZÍNHÁZ

48. SZÍNHÁZ

49. SZÍNHÁZ

50. SZÍNHÁZ

51. SZÍNHÁZ

52. SZÍNHÁZ

53. SZÍNHÁZ

54. SZÍNHÁZ

55. SZÍNHÁZ

56. SZÍNHÁZ

57. SZÍNHÁZ

58. SZÍNHÁZ

59. SZÍNHÁZ

60. SZÍNHÁZ

61. SZÍNHÁZ

62. SZÍNHÁZ

63. SZÍNHÁZ

64. SZÍNHÁZ

65. SZÍNHÁZ

66. SZÍNHÁZ

67. SZÍNHÁZ

68. SZÍNHÁZ

69. SZÍNHÁZ

70. SZÍNHÁZ

71. SZÍNHÁZ

72. SZÍNHÁZ

73. SZÍNHÁZ

74. SZÍNHÁZ

75. SZÍNHÁZ

76. SZÍNHÁZ

77. SZÍNHÁZ

78. SZÍNHÁZ

79. SZÍNHÁZ

80. SZÍNHÁZ

81. SZÍNHÁZ

82. SZÍNHÁZ

83. SZÍNHÁZ

84. SZÍNHÁZ

85. SZÍNHÁZ

86. SZÍNHÁZ

87. SZÍNHÁZ

88. SZÍNHÁZ

89. SZÍNHÁZ

90. SZÍNHÁZ

91. SZÍNHÁZ

92. SZÍNHÁZ

93. SZÍNHÁZ

94. SZÍNHÁZ

95. SZÍNHÁZ

96. SZÍNHÁZ

97. SZÍNHÁZ

98. SZÍNHÁZ

99. SZÍNHÁZ

100. SZÍNHÁZ

Insta(nt)-tér

Kedves Olvasó! Igazán nem szeretném a magánügyeimmel fárasztani, de kikivánkozik belőlem, hogy elmúltam harminc. Hogy rövidre fogjam, vannak kétségeim. A pötyörészős-lapozgatós generáció tagja vagyok, olykor csak kapkodom a fejem, de azért büszkén cipelem a szemem alatti dögnehéz táskákat. Node, ha a mélyen tisztelt olvasó nem akar további terheket, és voltaképp az olvasás is mélységesen fárasztja, kínálunk egy megoldást. Pörgessen, görgessen, kedveljen, hallgasson (a fülével, ne a szájával!), mert Instán és Facebookon is fent vagyunk. Képek, videók, kulisszatítkok - ezekre biztosan számíthat, a szemizmaft megtornáztatjuk, de a fejét nem kell kapkodnia (akkor sem, ha már túl van a virágkorán).

Instagram

facebook

Impresszum

Súgó - a Vajdasági Magyar Amatőr Színházszerzők XXX. Találkozójának színlapja · Kiadja a Muzslai Petőfi Sándor Magyar Művelődési Egyesület, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség · A fedőlapot Pál Anikó tervezte Salamon Luna munkája nyomán · Tördelőszerkesztő: Pál Anikó · Szerkesztette: Hernyák Zsóka, Kocsis Tímea és Virág Kiss Anita · Munkatársak: Hernyák Zsóka, Kocsis Tímea, Kónya-Kovács Otília, Kormányos Gyöngyi, Mák Andrea, Nagy Karina, Rapos Emma, Sutus Áron, Szerda Zsófia, Virág Kiss Anita · Korrektor: Bartuc Éva · A rendezvény megőrkítéséért felel: Szerda Zsófia és Dukai Dávid · 2026 április, Muzslya

